

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XIX.

NEW YORK, 15. LISTOPADU 1897.

Číslo 11.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskař a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechtě oznámi výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy nechtě oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

O kouření. — Epištola z našich kapitol. — Šířme známost českých dějin. — O tělocviku dospělých s hlediště lékařského. — Žalostný výevik. — Druhé závody župy Chicagské. — O hlavě Sokolstva. — Sokol Americký. — Ze župy Chicagské. — Dopisy: z New Yorku, z Little Ferry, z Clevelandu, z Omahy a z Chicaga. — O sokolském dorostu z řad řemeslnictva. — Čtvrtletní a měsíční finanční zpráva jednatele. — Různá oznámení.

O kouření.

Ať již jsou úsudky o kouření jakékoli, příznivé neb nepříznivé, tolik přece by každý Sokol měl o něm vědět, že čím méně je provádí, tím lépe je jest pro něho.

Jsem z těch, kteří věří, že každému má být volno, aby jedl a pil a bavil se jak se mu líbí, pokud tím jiné nepoškozuje neb jim nepřekáží, a smýšlení toho měli by být s námi všichni.

Však většina chce jen provádět svou, neohlížejíc se po tom, zda překáží tím jiným neb je poškozuje.

Nechci kouření odsuzovati, že jest drahé a že škodí zdraví, o tom psáno bylo již v orgánu našem několikrát, však chci uvést zde několik slov v zájmu těch, kteří kouřem tabákovým jsou přímo ze schůzí a zábav sokolských vyháněni.

Není tomu dávno, co navštívil jsem veřejné cvičení jednoho zdejšího sboru. Opozdiv se poněkud a našed mimo očekávání síň obecnostva plnou, postavil jsem se v pozadí síně mezi ty, na něž sedadel se nedostalo.

Hned při vstupu zarazil mne vzduch tabákového kouře plný. Však jsem sám kuřákem a znaje „dobře“ obyčej našeho mužského obecnostva, nebyl jsem překvapen, ani nedal jsem se proto na zpáteční pochod, mysle si, chci-li něco pěkného vidět, musím také něco špatného při tom zkusit.

Na jevišti právě cvičila četa Sokolů na koni na šíř. Na okamžik zaujalo mne toto cvičení úplně. Však v tom již valí se z prava před můj obličej hustý smrdutý dým cigaretový.

Každý ví, jaký jest to blabý požitek vdechnouti si takového smrdutého materialu jen malou porci.

Začnu proto foukati pravým koutkem úst, abych dotěravý oblak zahnal. Leč podobný nepřítel již valí se na mne z levé strany.

Opakuji foukavý manevr z levého koutku úst. Leč úbrana ta mnoho nespomáhá. Ze zadu již po obou stranách ženou se nové mraky dýmu. Odfukuji silněji, zároveň zvolna protlačuji se dále, doufaje, že najdu lepších sousedů. Však marně. Mladí lidé blíže stojící dýmají jako o závod.

Udírna! Hotová udírna!

Již přechází mne trpělivost, i chci požádati své mučitele, aby trochu se mírnili, třeba věděl, že žádost takovou jest nebezpečno pronést.

Leč cvičení brzy na jevišti jest skončeno a známý z přední řady sedadel kyne, abych si přisedl. Ochoťně spěchám vyhovět jeho přání, doufaje přijít ve zdravější krajinu, neboť sedadla z většiny jsou obsazena ženskými. Však brzo vyveden jsem z blahého svého omylu.

Patrně, že sedící pánové, pozorující že jsou tu v menšině, hledí se vyrovnati svým kolegům stojícím, a proto tím více bafají, aby nedali se zahanbit.

Vydržel jsem v příjemné jejich společnosti přes celé číslo, kroužení kužely Sokolek —, pak ale rychle jsem se odstěhoval až do zadu k samému vchodu, doufaje tam nalézt trochu úlevy.

Však opět marně, neboť síň celá jest naplněna dýmem.

Oči již počínají pálení a slzeti.

Zbývá tu dvojí. Buď odejít aneb také kouřit, neboť kouřícího kouř jiných tolik neobtěžuje, jak stará zkušenost kuřácká dokazuje.

Zapálil jsem si tedy také a hleděl čerta odehnati ďablem.

Však nešlo to dobře. Proti takovému dotěrači jako jest tabákový kouř, těžko bojovati.

Vida svoji málomocnost, vyrazil jsem ze síně, jako člověk lupiči pronásledovaný a pospíchal jsem, bych dostal se brzy domů, cítě potřebu umýt si aspoň obličej, bych zbavil se nepříjemného pocitu, jaký vzbudí v nás atmosféra tabáková.

A tak, jako dělo se mně, dělo se bezpochyby i jiným.

Tak vyhání často kouř, či lépe řečeno kuřáci ze zábav ty, kteří buď nekouří, neb vzduchu kouřem tabákovým prosyceného nesnesou.

Uvedl jsem výše jen malý příklad. Podobně děje se i jinde.

Chodíval jsem kdys do schůzí svého sboru, ale kouř mne z nich vyhnal. Kdykoli přišel jsem ze schůze, tu

vždy byl jsem na polo nemocen z kouření jiných, a ke všemu bylo mi ženou vyčítáno, že celý byt „navoním“ šaty kouřem tabákovým prosáklými.

Také do divadel pořádaných ochotníky mého sboru jsem chodíval. Však ty již nyní také nenavštěvuji, a i kdybych sám chtěl je navštívit, ženu bych s sebou jistě tam nedostal. Nechceme se dát více udit, zažili jsme již toho dost. Vzpomeneme sobě ještě teď na to, jak Sokol „výbor“, jenž dbal v divadle o pořádek, vždy s hořícím doutníkem v ústech dával pěkný příklad ostatním.

Jsou ovšem lidé, kteří snesou vše.

Jsou také lidé, kteří libují si v tom, co jiným jest protivno. Takovým bezpochyby jest to velmi milé, když jsou při zábavě kouřem tabákovým zahalováni.

Bývá však i pro zdravého člověka a pro kuřáka často při takových zábavách nesnesitelné. A to dole v síni.

Jak musí býti teprv na galerii, kam obyčejně zamíří mládež.

Divili jsme se tomu již častokráte, proč ženské proti šerednému tomu zlovyku, kouřiti při veřejných cvičeních, při divadelních představeních a podobně se neozvou.

Či snad trochu toho tance po skončené zábavě jest jim tak milým, že se obávají ozvati se proti surovému zvyku kuřáků, aby si je nerozhněvaly?

Samy musí trpěti značně v takových, pravém slova smyslu udírnách.

A aby zlo zmíněné bylo ještě horším, bývají do zábav našich vláčeny také malé děti.

Je-li pro dospělé osoby kouř tabákový otravným, jest desatero a snad stonásobně otravným malým dětem, zvláště oněm, které „pečlivé“ maminky přinesou do zábav ještě v náručí, zabalené v plénkách.

A pak že Sokolství znamená tělesnou, z části mravní výchovu.

Kdo znal by nás z veřejných příležitostí, kdy se v tabákových mračnech obecnstvu ukazujeme, jistě by mūsil míti za to, že účelem naším jest lid tělesně zeslabovati a ničiti, i že při tom jsme hotovými nemravými, nevědouce, že slušný člověk nebude své pozvané hosty jako nějaké šunky udití.

Budeme-li si dále tak bezohledně počínati, jako děje se tu a tam v době poslední, pak můžeme býti jisti, že přátel si nezískáme, ale že i ty, které dosud máme, brzy ztratíme.

Kouření v nepříhodnou dobu a v nepříhodném místě jest nemravem, kterého mohly by se všechnysbory snadno zhostiti, kdyby jen každý v nich chtěl se řídit zásadou, o které zmínil jsem se na počátku svého stesku.

Škoda, že jsem předem přesvědčen, že spíše mnohý odřekne se zvyku dobrého než zlého.

A u nás nemrav nevhodného kouření stal se již zvykem.

L. K.

Epištola z našich kapitol.

Napsal Dr. J. Rudiš-Jičínský.

Hlavním cílem naším, zajisté jen právem, jest výchování mládeže a zachování jí věci sokolské, neboť v

mládeži veškerá budoucnost jest naše a Sokolství podle toho jak mládež si vychováme na léta a dobu příští se utváří. Dnes nemůžeme již počítati na příliv z vlasti staré, jako leta minulá, aniž radno stále jen na staré ty harcovníky čítati — těch, jako náš již život krátký a zdravé, české símě sokolské jimi zaseté, tím lépe vzejde, tím lepšího a na dobu delší přinese ovoce, čím soustavnější a na zdravých základech založená bude výchova toho dorostu sokolského, jenž dnes abychom tak děli, před očima nám kyne. A jako ne každý může býti učitelem, neznaže základů pedagogie, tak věru nedostačným cvičitelem, jenž o zdravotě, soustavě tělesní a nejjednodušších pravidlech hygieny, dietě a účinků těch, kterých cvičení i výkonů na tělo lidské, nemá ani ponětí. Jeť stroj, jenž něco provádí, aniž by věděl proč a nač, aniž mohl by žákům svým podati sebemenšího povzbuzení, vysvětlení a prospěšného nad jiné důvodu. Již z toho a jiného ohledu, sluší schváliti přednášky těch kterých sborů sokolských o zdravotě atd., čtení, předčítání jednotlivých statí, článků odborných, nesoucích se směrem poučným v mluvě prosté, pro širší vrstvy psané a co nejsrozumitelnější — ve schůzích i žactvu, jako pochváliti musíme cvičitele, jenž pochopiv zcela úkol svůj, ještě hloub nahlédnouti se snaží v taje mocné přírody, aby tím spíše prospěl té mládeži na duchu i na těle silnou ji vychováváje. A pravým požehnáním budoucnou našeho dorostu pak cvičitel, odborník, jenž nejen náležitý musí míti vliv na žactvo, ale dovede i vypěstovati nám cvičitele nové, již dovedou kráčet v šlápějích učitele svého, nejen cvičíce, ale poučujícíe.

Pohleďte jen na Američany, nahlédněme ke krbům jejich rodinným, povšímněmež si tělesné výchovy mládeže jejich a s úžasem spráskneme ruce i dotazovati se budem jeden druhého, jaké asi bude to jejich příští pokolení, vychované na „Celery Compound-u“, jak vtipné budou ty hlavy dítek denně konejšných a uspaných „Soothing Syrup-em“, aneb jinými podobnými břečkami a v nitru našem ozve se cosi, jež hrdoostí naplní nás „přistěhovalé“, jichž ženy samy kojí a děvy sokolské v rádné, silné a zdravé matky dospívají. Můžeme se pak diviti „nervosnímu“ a velikému národu, vlastně mnohým těm příslušníkům jeho, že téměř úpadem chápou se všech možných i nemožných, jednostranných soustav cvičebních, jen aby získali jakous takous nápravu. A jeť věru již čas i lépe jim bude slušeti, nežli neustálé pohrdání živlem, jenž nejvíce a nejzdravější poskytl krve v ochablé tepny národa, jenž honose se silou ducha a velikostí, silou těla upadá, jakž mnohé listy anglické samy doznávají. Život je krátký a chceme-li velikých dosáhnouti cílů, musíme hleděti, konati, dělati, aby života k účinné práci dosti bylo, abychom těm, již po nás přijdou, zanechali co nejvíce.

Co se života lidského týká, naříkal již na krátkost jeho nejen Hippokrates, ale i sám Aristoteles a moudře odpověděl jim Seneca oběma: „Není nám krátký život dán, než my jej krátký děláme, protože jej nepotřebnými věcmi mrháme; sic kdybychom užívati života uměli, štědře se ho nám i k největších věcí vykonání dává“. A krásná i významná jsou slova Komenského, jenž prvý soustavný doporučoval tělocvik: „Naše tedy jest vina,

jestliže se nám k vykonání velikých věcí života nedostává, protože jej mrháme sami; a to způsobem dvojím, jedno mořením v sobě života, aby nám dříve času zhasl; druhé mařením toho ostatku ve věcech neužitečných.“ (Didaktika.)

Bijme se v prsa, nablédněmež do útroh svých a co Sokolové povězmež si upřímně, na kolik užitečného času jsme promrhali jen „dupandou“, třeba na zakoupení náradí, na kolik plíc jsme si při tom vyudili, kolik souchoť uhnali, na kolik i u nás bylo drahého místo praktického vlastnění, z kolika zlatých dollarů byly by tak mnohé dnes zrezovatělé hřeby síni „národních“, co padlo při tom frází, co stálo pozlátka a třepení, co po každé takové a jiné oslavě sokolské zkažených bylo žaludků a následků, co mrzutostí k vůli „sportu“, různým „vzdělavacím“ i jiným odborům, co tříští sil, o „Sokolství“ z businessu ani nemluvě. Nedal jsem se na žádnou temperenclářskou víru, ani mi nenapadne, i biju se v prsa s vámi a napsal li jsem slova tato, činím tak, jen abych poukázal i na jiné směry, jimiž dlužno dnes na mládež naši působiti, již bude nám posvátnou věc sokolskou snad záhy již odkázati.

Neupírám, dokázali jsme hodně, ale hodná řada i let, máme krásná věru hesla, ale na kolik se jimi řídíme a na kolik mnohdy u nás sebemenší rozhodují šrůtky osobní? Naříkáme, že mnohé nám chybí, svádíme to na zlé časy a o zlepšení skutkem nedbáme, podporujeme raději vše cizé, nežli své. Odvoláváme se na finance a na parády nelitujeme. Naříkáme, že list náš se dosti nešíří, nečte, knihy odborné nekupují i nestačíme hltat obsah listů sportovních. Naříkáme na nedostatek peněz a přece si jich nevážíme. Naříkáme, že mládež naše se odcizuje a v našich síních různé poirštělé roztahují se kluby. Naříkáme na nevážnost ku věci sokolské a přece sami si jí nevážíme — inu, naříkáme, hubujeme na vše, jen ne na sebe, chceme mnohé předělati a sami sebe bychom nedovedli?! Však dosti o tom.

V prvé řadě musíme ovšem působiti na širší kruhy, to jest získati si obecnstvo, rodiče a přesvědčiti je, že cvičirny naše pravým požehnáním jsou dětem jejich a pak mládež sama, již cvičební hodiny co možná zpřijemníme, aby duchu i tělu byly osvěžením, žádati bude na rodičích, aby cvičiti ji nechali, jsouc tak mimoděk od nejútlejšího věku svého pracovníkem věci sokolské — takto mládež získavše a k nám ji upoutavše můžeme ji vzdělávati, až v srdcích jejich Sokolství hluboké zapustí kořeny, že dorostouc, opět svým cvičiti dá, přispívajíc k vychování silného a zdravého pokolení, jakž úkolem je našim.

Při tom na dvě mysliti jest, má-li se v životě mnoho spraviti, jakž Komenský již praví a sice: 1. Aby tělo před nemocemi a smrtí hájeno bylo. 2. Aby mysl rozumně v práci byla zavozována. Vždyť poruší-li se mozek jakýmkoliv způsobem a telegrafní jeho spojení čili nervy, rozum se hned také ruší, mate aneb zatemňuje, kdežto ruší li se jiní v těle údové a orgány a bolest působí, mysl hned také překážku má. Zachovává se pak tělo naše v životu a zdraví dobrou dietou, hygienou vedle náležitého cvičení, nikoliv však nesmyslným přepáním a přelíváním. Čehož, kdož vůbec nešetří, kazí si život a zdraví, zapomínaje, že smrt jest od nemoci, nemoc

od zla nezažívání, toto pak od zbytečného ve žaludek epání a lití, že tento ani vařiti nestačí. Učme se střídmosti v každém ohledu, učme sebe i svých, cvičme práci i po sokolsku, pamětlivi výše vzpomenutého, neboť naučiti se vedle výkonův nejprospěšnějších dle soustavy naší sokolské, jak v míře jisti i nejisti, spáti i bdíti, pracovati i odpočívati, velikou jest pomocí dlouhého žití a zdraví, i bez lékův a co nejhlavnějšího, když sami příkladem půjdem v před, zachová nám pokolení skutečně silné a zdravé. Toť jeden z oněch směrův nových, jímž bráti se máme, chceme-li učiniti zcela za dost úkolu svému a prospěti i pro budoucno krásné věci naší sokolské.

Širme známost českých dějin!

Mihla se mi hlavou myšlénka, že bychom my, dospívající a dospělá děvčata potřebovaly jakousi večerní školu neb přednášky. — Víte proč? — Naši otcové spoléhají se na své děti, že budou dobrými jejich nástupci, i že budou hájiti česká práva. K tomu však je třeba, aby se česká mládež učila, co jest národ její. — Ať se o to pokusí některý z našich starostlivých otců — pak-li toto bude za dobré uznáno.

Známo zajisté, že většina českého dorostu se stydí za svůj mateřský jazyk, ba i často zapírají, že jsou Čechy. — Proč? — Jsou nevědomci. To však nemůžeme jim zazlívati. Kdybychom je seznamovali s dějinami českého národa a kdyby věděli, co to stálo krveprolití, než se národ náš na tak vysoký stupeň vyšinul, zajisté byli by na svůj národ hrdi.

Proto zde podávám co návrh, aby utvořila se škola večerní, kde by se vyučovalo jednou týdně pouze o dějinách národa českého (po případě i o něčem jiném). Mužův vzdělaných zde máme dost, z nichž bychom si jednoho mohli vybrati co učitele. A zajisté bychom mohli obětovati jeden večer v týdnu tak šlechetné a důležité věci. Prospělo by nám to více, nežli choditi po ulicích, aneb všelijakým jiným způsobem večery promarňovati. Mohlo by se to zařídit tak, aby to bylo zábavné a zároveň by se to nezdálo jako učení. Tak by nás to více k tomu lákalo.

Musím zde podotknout, že se mně jednou mile dotkla řeč jednoho vzdělaného Američana. Tázal se: Z jakého národa pocházíte? — Z českého. — Víte, že jsou zde lidé, kteří zapírají svůj mateřský jazyk? A tací lidé nejsou toho hodni, aby dleli v cizí zemi.

Jenom sprostý lid dovolí si ponížovat a zahazovat český národ, protože nic o něm neví. Jest to však naší vlastní vinou. Kdyby se hlásil Čech k Čechu a vystupoval každý z nás co Čech a i jiné nevědomce přesvědčoval o sobě, jsem jista, že by to s námi jinak dopadalo.

Toto platí i pro muže; mohou to též zkusiti, neb jsem jista, že by se jinochův dost přihlásilo. Ale musely bychom to míti rozděleno tak, aby děvčata i hoši byli zvlášť. Jinak by bylo asi málo pozornosti věnováno učení.

Potom teprvé mohou se na nás naše rodiče těšiti, až se náležitě o nás postarají.

Na zdar!

Jirina Lierova.

P. r. Návrh Sok. Jiriny Lierové jest výborný i přinesl by jistě mnoho dobra, kdyby byl ve sborech uskutečněn. Přimlouváme se zaň upřímně.

O tělocviku dospělých s hledišť lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, lauréat akademie věd a medicíny,
lékař porodní ve Vichy.

(Přeložil Dr. Hovorka.)

(Pokračování)

Abychom si vyložili smysl, v jakém ve Švédsku jest pojata a užíváno gymnastické léčení srdečních nemocí, vezmeme za příklad nemocného, ohroženého asystolií, t. j. v tom období nemoci, kdy stahy srdečního svalstva jsou nedostatečné, by dodaly krevnímu proudu pravidelnou sílu. V té době proud krve se obléhuje hlavně v těch místech, kde oběhu staví se přemnoho překážek v cestu buď pro velkou vzdálenost od středu, jak tomu jest v končetinách, anebo pro nepatrnou světlost cév, jak tomu jest u vlásečnic.

Oblenění krevního oběhu ve vlásečnicích a ucpání jich z toho vznikající má za bezprostřední následek zvětšení práce srdeční, poněvadž srdce musí zápasiti s trpným odporem, jakýž množství stojící krve klade krevnímu oběhu.

Trpné překrvení, které se pozoruje v té době na rozmanitých místech vnitřních ústrojí a údů, jest výsledkem srdeční únavy a zároveň příčinou nové námahy pro srdce. Aby se tento vadný kruh prolomil, bylo by třeba odstraniti mechanickou překážku ucpáním cév vzniklou, která krevnímu oběhu v cestu se staví. Bylo by tedy třeba povzbuditi krevní oběh ve vlásečnicích. Toho dosíci možno dvěma postupy. Prvý zakládá se na vzbuzení ráznějších stahů srdečních, aby bylo popohnáno množství krve, které ucpává malé cévy; toho hledíme docíliti léky, které srdce posilují, hlavně náprstníkem. Jest to totéž, čehož dosíci se snaží postupným způsobem Oertl užívaje „léčení pochodového“, aby jím srdeční svalstvo sílilo.

Druhý postup má za základ nepůsobiti na srdce, nýbrž na malé cévy, v nichž krev se staví. Toho dosíci se snaží Švédové svým tělocvikem. Oni hledí využítovati svalů jakožto místních poháněčů krevního oběhu opírajíce se o fyziologickou pravdu, že sval v práci přitahuje k sobě krev v množství větším a spolu rychleji než v klidu. Pohyby, jež Švédové jmenují oběhovými, snaží se uvolniti vlásečnice, při čemž zvětšení činnosti srdeční nevyvolávají, nýbrž působí na místa, kde ucpání právě jest, a zrychlují krevní oběh tam, kde jest obleněn.

Aby se dosáhlo tohoto výsledku, není třeba otrásatí veškerým oběhem krevním. Dovedeme-li uvéstí v čilejší pohyb krev stavící se ve vlásečnicích, jest pochopitelno, že tím docílíme rychlejšího vyprázdnění těchto cév. Krev srdcem do nich hnaná může pak jimi snadno protékati nepotkávajíc se s odporem líné tekutiny a srdci nebude třeba zvětšiti práci, by si uvolnilo dráhu. Po-
daří-li se nám takto povzbuditi krevní oběh na obvodu, nejen že neunavíme ústředního ústrojí, nýbrž též mu usnadníme práci. A v pravdě, jakmile malé cévy vstoupí v pravidelné fyziologické poměry následkem vyprázdnění cvičením povstalého, zbaví se rozšíření, jež vzniklo stavící se krví, a nabudou své původní světlosti a pružnosti. Mohouce opět pružností svých stěn účinkovati na krev,

jež jimi proudí, nabudou též svého přirozeného úkolu činně působiti na krevní oběh či opět se státi, jak se říká, obvodovým srdcem.

Tím jednak bude třeba menšího tlaku, by krev pronikla síti vlásečnic, ježto jsou uvolněny účinkem oběhových pohybů a snáze krev propouštějí, jednak nabytím způsobnosti činných pomahačů při oběhu krevním na obvodě budou výkonnými v témž smyslu jako srdce ústřední a budou jemu ne již překážkou, nýbrž výpomocí. Z toho vyplyne, že srdce vykonává větší práci s menší námahou.

A k tomuto právě výsledku směřuje švédská metoda. Dosíci ho lze pouze za dvou podmínek: předně vzbuzená svalová námaha musí býti tak umírněna, by nepůsobila na srdce — t. j. tak slabá, aby ji nevznikly „povšechné účinky“; za druhé musí býti dostatečna k tomu, by měla v zápětí žádané účinky na krevní oběh. Než ne pouze míru nutno tu vzíti v úvahu. Máme-li vyhověti oběma podmínkám, musíme rozumně rozdělovati práci a vzbuzovati za sebou jdoucí námahy svalové, z nichž jednotlivá jsou příliš slabá působí jen nepatrné zrychlení krevního oběhu, ale jichž souhrn vytvoří práci dostatečnou ke značnému urychlení oběhu krevního, aniž se tím vzruší činnost srdeční.

V tom smyslu se cvičí v každé tělocvičné hodině. Vyžaduje se postupně několik činných, velice umírněných pohybů nohou, bérců, stehen; tyto činné pohyby promísí se s trpnými, jež vykonávají pomahači a jež sestávají z otáčení paží, pěstí, stehen. Tyto pohyby urychlují a oživují dostředivý proud krve nevyžadující námahy. Pečuje se hlavně o to, aby paže nevykonávaly činných pohybů, poněvadž by se jimi vzbudila součinnost hrudních svalů a zastavení dýchání známé pod jménem námaha. Pak se zakončuje trpnými pohyby dýchacími, jež mechanismem již vypsáným mají za výsledek povzbuzení krevního oběhu v plicích.

K činným a trpným pohybům připojuje se masáž údů co účinná podpora žilného oběhu a na konec masáž břicha k povzbuzení krevního oběhu ve veškeré soustavě žíly vrátnice, která jest často sídlem trpného městnání, jak tomu nasvědčuje časté zvětšení jater při srdečních nemocech.

Tento zdánlivě podivný výsledek Švédů dovršuje se tím, že dosahují jednak účinnější výkonnosti srdce, jednak zmenšení jeho námahy.

Léčení srdečních nemocí tělocvikem užívá se ve Stockholmě téměř ve všech případech. Těžký stav nemocného užití jeho nezakazuje, nýbrž doporučuje pouze rozumně jej vykonávati. Je-li dušnost příliš veliká a zhoršuje-li se při sebe menším pohybu činném, tu nutno se omeziti v prvých hodinách tělocvičných jen na trpné pohyby a masáž údů. Dýchací pohyby, které pomocník za klidu nemocného provozuje, jsou velice užitečné nejen proto, že u osoby s velkou dušností působí snadné vstřebání atmosferického kyslíku, nýbrž též proto, že usnadňují krevní oběh v plicích vlásečnicích pohybem namáhavého vděchu, který v malých cévách působí na stojící množství krve právě tak, jako tah pístu nějakého vstřebacího přístroje.

Ve Stockholmě jest tělocvik modním léčením při srdečních nemocech. Praktikové, kteří jsou nejvíce zaměstnáni, a u nichž jsme se poučovali, jsou přívrženci léčení tělocvikem. Nemoc srdce uvádí jim na paměť lékařský tělocvik, jako nám zase na mysl přichází náprstník.

Třeba připomenouti, že zákaz náprstníku jest mnohem častější, nežli zákaz tělocviku. Jsou-li ledviny nemocny, jest vylučování náprstníku stíženo a může se vyvinouti otrava. Rovněž tak přílišné napjetí stěn cévních zkoratělých (arterioscleroris) může vzbuditi obavu, ježto tento lék srdce posilující zvyšuje krevní tlak.

Tělocvik způsobující přítok krve do svalu omezuje se na uvolnění cév, jako když se krev vypustí; a v skutku možno tento druh draináže, již svalové stahy vykonávají v soustavě krevního oběhu, přirovnati k pravému vnitřnímu vypuštění krve.

Zkrátka řečeno, švédský tělocvik jest výtečným prostředkem léčení, a skandinávští lékaři se diví, že se ho u nás neužívá. Co se nás týče, bylo nám za šestinedělního pobytu ve Stockholmě dopřáno viděti skutečné úspěchy. Pozorovali jsme v tělocvičných ústavech „ručních neb mechanických,“ jak nemocným denně ubývalo zsinalosti, dušnosti, oteklých nohou, mezi tím co tep se stával pravidelnějším a silnějším a moč, která byla před léčením sporá a kalná, v 10—12 dnech nabyla svého pravidelného množství a průhlednosti.

Náprstník a kofein, vzory to léků, jež sílí srdce, působí dobře jen u osob, jež jich nikdy neužívaly neb u těch, kteří na dlouhou dobu užívání jich přerušily. To proto, že tyto sílicí prostředky dodávají ústrojí pouze umělou sílu v tom smyslu, že omezují svůj účinek na vybavení určitého množství energie, na nějaký čas, či jak mechanikové říkají, že množství energie které v něm je, stane se mu volným k použití. Než to se děje na útraty zásoby, která v něm jest, a zásoba ta se vyčerpává tím rychleji, čím více se povzbuzuje její vydej. Užívá-li se tedy těchto léků v krátkých po sobě jdoucích obdobích, účinek slábne a srdce již nevyhovuje.

Švédské léčení tělocvikem omezuje se na to, aby srdce uvedlo dle možnosti do nejlepších podmínek výkonnosti; účinnost jeho častým užíváním se nezmenšuje. Tisíce příkladů toho mohlo by býti uvedeno. Zaznamenáme pouze jeden, pozorovaný za pobytu, který nás zavazoval k vědeckému bádání. Po třicet dní po sobě jdoucích byli jsme v ústředním tělocvičném ústavě přítomni léčení nemocného padesát a jeden rok starého, který od třicátého roku věku svého byl stížen ohromným rozšířením srdce s poruchou chlopní žilného otvoru. Žádného jiného léčení než tělocvičného nebylo u něho užito. Dvakráte v každém roce pro záchvat více méně prudký bylo nutno opětovati léčení a vždy jeho účinky byly vydatny. Užití tělocviku nikdy neselhalo, nýbrž vždy zahnalo nebezpečnoství brozíci asystolií, a po třicet let, co neduh trvá, nebyl nikdy nemocný upoután na lože.

Nepřátelství francouzských lékařů vůči takovým výsledkům bylo by nepochopitelné, kdyby se nedalo vyložití prostě nedorozuměním. Slovo „tělocvičný“ buď u nás nevyhnutelně myšlénku namáhavého cvičení.

Tělocvičné léčení srdečních nemocí jest tedy odsouzeno možno li se tak vyjádřiti pro pojmenování, a bylo by zajisté rychle přijato ve Francii pod jiným jménem.

Kapitola osmá.

Neurasthenikové.

O nervosním stavu. — Sesílení fyzických a psychických zvrátů u nervosních. — Úkol mozku jakožto ovladatele zvrátů. — Choří, kteří nereagují proti dojmům. — Úspěch fyzického cvičení u hypochondrů. — Vyléčení Cabaniséem. — Rozmanité příčiny nervosy. — Dědičná neurasthenie. — Degenerování. — Získaná nervosa. — Neurasthenie z přílišné práce, neurasthenie ze zahálky.

I.

K lékařům přicházejí na poradu často nemocní, již si stěžují na rozmanité útrapy, aniž jeví příznaky nějaké určité nemoci. Jsou stíženi velice trapnými a někdy na nejvýše podivnými pocity bolesti v rozmanitých částech těla a výkonnými poruchami v rozmanitých ústrojích. Žaludek, srdce, mozek trpí a vypovídají službu z malicherných příčin. Nejvýraznější kolísavost čínové činnosti jest u těchto nemocných. Někteří jsou zaujati, zabráni do smutných myšlének anebo pohříženi v chabost a vysílenost. Jiní naproti tomu jsou vzrušeni, lehce drážditelní a projevují ve zvýšené míře všechny své pocity tělesné, všechny své duševní dojmy.

Není-li pro tyto rozmanité poruchy výkladu, jenž by plynul z určité nemoci, říká se o nich, že jsou podmíněny nervosou, a nemocní jimi stíženi jmenují se „neurastheniky“ nebo „nervosními“.

V těchto nervosních stavech překvapuje pozorovatele úbytek rozvahy, nedostatek rovnováhy mezi pocíťovanými dojmy a činy, jež tyto vyvolávají — ať již jsou to činy vnitřní nebo vnější. Všem neurasthenikům jest společný příznak, že nedovedou ovládati svých dojmů, které se projevují na venek slovy a posuňky nebo se přenášejí na organické výkony, jichž průběh porušují. Vidáme některé ženy i muže, jak se lekají a prudce vymrštují při nejmenším hluku, jak se dávají do pláče, upadají do nejnerozumnějšího hněvu při sebe menší obtíži. Jiní zase z příčin rovněž tak nepatrných pocíťují vnitřní poruchy, tlukot srdce, křeče žaludku nebo střev, jež se dovršují nestravností nebo náhlými průjmy.

(Pokračování.)

Žalostný výcvik.

Nikdy snad ve světle tak křiklavém neukázala se naše nedbalost v pěstování cvičení pořadových, jako při druhých závodech župy Chicagské.

Věděli jsme síc, že pořadová jsou všude až posledními v kalendáři, že by však se jim na prosto žádné pozornosti nevěnovalo, toho přece jsme se nedomýšleli.

Skutečnost ukázala, že pořadová na dobro byla vypuštěna z pořadu cvičebního mnohých sborů chicagských.

Jaký trapný byl to pohled na ubohé borce, když nastoupili k závodu ve cvičeních prostných.

Cvičila četa po čtětě a v každé bylo 6 členů,

K přechodu do rozstupu k prostným nebylo více třeba, než otočiti se ze řady v pravo neb v levo bok, zatočiti ze řady v trojstup a rozstoupiti se.

Tak daleko se to přivedlo v některých sborech, že cvičenci, a to cvičenci pokročilí, kteří sbor o závodech jinak dobře zastupovali, nevědí, kam jest v pravo a kam jest v levo.

Taková píle věnuje se pořadovým.

Byli jsme zahanbení, když na povel zcela jednoduchý každý v četě dělal něco jiného.

Jak bylo cvičitelům té které čty, nevíme, však jistě že neměli příčiny, aby prsa jejich dmula se pocitem pýchy a hrdosti, když jejich cvičenci vráželi do sebe při jednoduchém půlobratu, jako poplašené ovce.

Však pěkná ta ukázka žalostného výcviku v pořadových zároveň dokázala, že i prostných v některých sborech se nehledí. Vždyť jednoduché takové přeměny nutně musí se prováděti při nastupování k prostným. Z toho tedy jest zřejmo, jestli cvičenci jich nedovedou, že prostná nepěstují.

Již bychom jednou měli cvičiti poněkud aspoň všeobecněji a nezanebávati věci hlavní, které z neznalosti pokládáme za velmi vedlejší.

Tolikráte již bylo k důležitosti, zvláště prostných, poukázáno.

Tolikráte vyložena jejich bohatost a jejich spůsobilost k úplně dostačitému tužení se tělesnému.

A tolikráte vše to činěno bylo nadarmo.

Jinak nemohl by se objeviti tak žalostný obrázek výcviku, jaký viděli jsme o druhých závodech župy Chicagské.

Tolik jest v Chicagu příležitostí k pěstování pořadových venku pod širou oblohou.

A tak nesvědomitě důležitá cvičení ta jsou zanedbávána.

Jak mnohem lépe jest jinde.

Není tomu dávno, co četli jsme v New Yorských Listech vyzvání náčelníka tamní jednoty, aby členové dostavili se ku cvičení praporu.

U nás v Chicagu na několikrát opakované vyzvání a několikrát opakované prosby sejde se k pořadovým sotva slabá četa.

V čem vězí veliká a neodpuštělná ta netečnost?

Či jsme příliš povzneseni nad takové malichernosti, jakými pro mnohé jsou pořadová?

Pamatujme si však, že bez znalosti jejich utržíme sobě před veřejností a před znalci jen ostudu.

Druhé závody župy Chicagské.

V neděli, dne 24. m. m. konány druhé závody župy Chicagské v síni Plzeňského Sokola v Chicagu.

Po ochablé činnosti sborů chicagských, do které tak často jsme si stěžovali, bylo závodů těch třeba k povzbuzení nové větší činnosti, neboť po delší dobu nebylo žádného společného většího podniků sokolského v Chicagu, který by byl nových sil vžil do chabých žil našeho Sokolstva.

Nepochybujeme, že závody župní budou míti tento osvěžující účinek, třeba nebyly se odbyly tak, jak bychom si toho byli přáli.

Začátek závodů ustanoven na sedmou hodinu ranní.

Kdo zná naše Sokoly, ten jest přesvědčen, že se o určené té hodině nezačalo.

Musíme patrně zůstat si důslednými ve všem špatném. K vůli závodům nebudeme přece jinými.

Někdy musí čekati soudcové na závodníky; tentokrát čekali závodníci na soudce.

Omluvou těch soudců, kteří později se dostavili, byla schůze, kterou měli večer před závody, jež dlouho do noci se protáhla.

Bylo právě tři čtvrtě na devět, kdy závody zahájeny župním náčelníkem, A. Hallerem, svoláním boreů v řad.

Obávali jsme se, že účastenství bude slabé. Skutečnost očekávání naše ještě předstíbla.

Účastenství bylo ještě slabší, než jsme předem počítali. Z osmi sborů chicagských dostavilo se celkem 57 boreů. Z těch závodilo v oddělení vyšším 18.

V oddělení nižším 39.

V oddělení vyšším byly pouze dvě čty; četa Plzeňského Sokola a četa Sokola Slovanské Lípy, z nichž v každé právě 6 boreů.

V oddělení nižším čet závodních bylo šest.

Zastoupeny byly sbory následovně:

V y š š í o d d ě l e n í .

Plzeňský Sokol:	Antonín Haller Frant. Vosecký Šimon Malý Karel Hybler Josef Žáček Rudolf Ezenter.
T. J. S. Čechie:	Jan Anděl.
Sokol Slovanská Lípa:	Frant. Hešík Aug. Raisler Alois Jirsa Florian Holec Jan Krizan Tomáš Nadr.
Sokol Chicago:	Jan Jiroušek Josef Straka.
T. J. S. Tyrš:	V. Vinický.
Klatovský Sokol:	Václav Lukeš.
Sokol Vlast:	Frant. Sklenář.

N i ž š í o d d ě l e n í .

Sokol Chicago:	Fr. Straka Jan Řehna F. Novotný E. Altera Jan Vorel F. Beneš.
Klatovský Sokol:	F. Pruša Josef Zika Jan Kotrba Václav Zeman K. Mikuláš Alois Vítek.
Sokol Vlast:	Matěj Pešek Vojt. Hanuš Josef Vacík Karel Vlk Karel Hanuš Josef Pokorný.
Plzeňský Sokol:	A. Krejčí J. Vonásek J. Razín J. Hyneš J. Mudra Z. Kleňha.
T. J. S. Čechie:	Jos. Altman V. Kotek F. Kudrna J. Špan J. Churaň J. Plaček
náhradníci:	Ant. Šebesta J. Kříšťan K. Doubek.
T. J. S. Tyrš:	V. Čuchna A. Hynouš J. Holas St. Procházka Ant. Bernard J. Pechouš.

Závoditi se počalo současně na hrazdě, bradlech, koni na šif a koni na děl.

Cvičeno bylo dobře i bylo znatelně na všech závodcích, že mají výevik dobrý; však od boreů vyššího oddělení očekávali jsme trochu více jistoty na švihovém výkonu na hrazdě. Nebyl obtížný, i měl býti proveden každým dobře i bez opravy.

Chování se závodníků bylo uspokojivé i bylo znáti, že stará přílišná zárlivost z řad našich vymizela a na místě jí že ovládl zájem bratrský.

Oprav celkem na cvičení mnoho nebylo.

Také pozorovati bylo pokrok ve snaze po úhlednosti a jen málo bylo těch, kteří cvičení neprovedli od počátku až do odchodu od nářadí správně.

To platí o cvičení na nářadí, jež v plné míře uspokojovalo.

Jinak bylo se cviky prostnými.

Bylo to poprvé co závoděno v prostných, i dalo se čekati, že dají si ve všech sborech záležeti, aby borci jejich prostná uměli co nejlépe.

Však nestalo se tak.

Prvá četa, jež k prostným nastoupila, byla četa T. J. S. Tyrš z nižšího oddělení. Ta provedla cvičení ona dobře, možno říci velmi dobře, však přece ne vzorně.

Ostatní čety z nižšího oddělení zůstaly daleko za jmenovanou četou; z toho, jak cvičení prostná provedly, bylo patrné, že velmi málo času jim věnovaly.

Někteří dopouštěli se chyb přímo hrozných, svědčících, že cvičení ona neovládli.

Ve vyšším oddělení četa Plzeňského Sokola provedla prostná bez chyby, vzorně.

Za to z čety Sokola Slovanské Lípy jen polovina boreů prostná uměla.

Někteří vylouvali se, že počítáno k prostným příliš rychle. To byli ti, kteří prostná neuměli a kteří by je nebyli dobře provedli i kdyby se jim bylo sebe volněji počítalo. Byl to velice trapný pohled na některé dobré, ba výborné cvičence, kteří na nářadí provádějí ta nejobtížnější cvičení, jak neobratně si při prostných počínali, ba někteří zůstali státí jako sloupové, dále necvičíce, když se byli několika chyb dopustili.

K tomu přece nemělo dojiti.

Bylo to zahanbujícím, jak pro dotčené borece, tak i pro jejich cvičitele.

Rozumí se, že výsměch, kterého se dostalo těm, kteří zvlášť svou neumělost v prostných osvědčili, byl jen zaslouženým.

Nepochybujeme o tom, že příště bude lépe i že cvičitelé nedopustí, aby čety jejich šly k závodům nepřipraveny tak, jak se stalo tuto při prvním pokusu.

Času bylo dosti pro každého, aby se byl prostným přinčil. Ten, kdo jest nechápavým, neb neobratným a v cvičebních hodinách nemohl prostná zmocí, měl se jim učiti doma a pak jistě že byl by ze závodů v nich vyšel se ctí.

Ovšem někteří stále se domnívají, že prostná nejsou ničím, že jsou hračkou pro děti, a takoví bezpochyby doufali, že dovedou je snadno i bez dlouhého se jim učení. Ti šeredně se sklamali.

Dopoledne závody v prostných ukončeny a také závod na nářadí skorem dokončen, tak že na odpoledne zůstaly skoky.

O dvanácté hodině zasedli borci a soudcové k společnému obědu, jenž uspokojil znamenitě i bratry výběráčky, neboť lišil se valně od mnohých oněch známých závodních obědů, na které nerado se ještě po dlouhé době vzpomíná.

Kuchařské umění paní Fialové, manželky Sokola Cyrila Fialy, správce síně Plzeňského Sokola, učinilo z unavených boreů vytrvalé stolovníky, kteří všichni ukázali značnou obratnost v zacházení se lžící, s nožem a s vidličkou a výborný výjev svalů čelistních, i ti, kteří při prostných činili chybu na chybu, drželi se vzorně.

Krátko po jedné hodině odpoledne zahájeny závody znova. Skončen závod na koni na děl a zároveň závoděno v skocích. Výsledky ve skocích nebyly valné. Dlužno tu však počítati s únavou boreů od dopoledne a s rozběhem, jenž v síních s podlahou vždy poněkud klouzavou, není dosti bezpečný.

Velmi dobře skákáno bylo o tyči do výše, třeba že nejvyšší skoky nebyly jak se od některých dobrých skokanů dalo čekati.

Ve skoku o tyči zvlášť dobrý dojem činilo oddělení, tvořené četou T. J. S. Čechie a četou Plzeňského Sokola z nižšího oddělení.

Hlavním bodem dne závodního mělo býti veřejné cvičení, jehož počátek oznámen na 2.15 odpol. a s nímž počato krátce před 3. hodinou.

Jestliže závody přes slabé účastenství poskytovaly mnoho zajímavého každému příteli tělocviku i zasloužily si pochvaly, tož veřejné cvičení v závody ty vložené, musilo učiniti na každého z přítomných dojem ten nejlepší, i přispělo zajisté k získání nám nových přátel.

Cvičení zahájeno Sokoly, kteří pod velením župního náčelníka A. Hallera za zvuku hudby všedše do síně nastoupili k prostným.

Před počtetím těch promluvil župní náčelník k přítomným, a to slovy, jež velmi se lišila od oněch, kterými obyčejně zasypávají tuctoví, frázoovití řečníci při slavnostech své trpělivé posluchače.

To, co řekl Sokol Haller ve své řeči bylo pouhou, nezahalenou pravdou, jež byla pronesena bez ohledu na to, jestli komu se bude neb nebude líbiti. On pověděl upřímně obecnstvu, co si od něho žádáme a kam dospěti chceme jeho pomocí. Sokolům pak zvlášť připomenul jejich ochablou činnost doby poslední a velice trefně poukázal k tomu, jak to jest ve skutečnosti mezi námi, třeba stále se ústy hlásala jen „rovnost, svornost a bratrství.“

Jak mohlo by býti v Chicagu tolik sokolských sborů, kdyby bylo mezi námi rovnosti, svornosti a bratrství.

Ku konci řeči své vybízel k lepší, upřímnější a vydatnější práci, které účastníci by se měl bez rozdílu každý.

Doufáme, že slova Sokola Hallera padla na půdu úrodnou, i že ti, kteří bouřlivě na souhlas tleskali, jich tak brzy nezapomenou.

Po skončené řeči náčelníkově provedena cvičení prostná Sokoly s průvodem hudby. Poněvadž několik těch největších chybářů od dopoledne moudře zůstalo zpět, provedena prostná mnohem lépe než se očekávalo. Měla ovšem býti konána rázněji, trochu rychleji, a to zvlášť prvý jich oddíl.

Po Sokolech žactvo Sokola Chicago, Tábora a Klatovského Sokola provedlo při hudbě svá prostná, a to velmi pěkně za povelu Sokola Jirouška.

Cvičení jejich byla jednoduchá, však za to tím působivější, neboť vykonána byla ode všech s úplnou jistotou a přesností.

Také žactvo Plzeňského Sokola, nejdříve hoši s kužely, a pak děvčata s tyčemi a činkami cvičili výborně za vedení svého cvičitele, Sokola J. Čermáka.

Cvičení Sokolek s činkami, jež předcházelo cvičení žactva Plzeňského Sokola, bylo zvlášť zajímavým a zdařilým.

Dosud se za to mělo, že Sokolkami mohou býti jen dívky svobodné a ženám vdaným že cvičiti nepřisluší.

Zde poprvé pokud víme, cvičily také ženy vdané. Bylo jich hned několik a prováděly cvičení s činkami velmi dobře, právě tak dobře, jako jejich družky svobodné.

Manželé jejich, také Sokolové, jistě že měli z nich radost, jako každý kdo na statné, zdravé jejich postavy při pěkných těch divčích hleděl.

Snad konečně pronikne u nás tělocvik přece dále, když vdané ženy se jej více nestraní.

Závěrečným číslem veřejného bylo cvičení Sokolů na nářadí. Nastoupili ve čtyřech četách na hrazdu, koně na šíř, koně na děl a na bradla.

Na každé to nářadí se vybrali jeho zvláštní ctitelové. Dle toho také výkony vypadaly.

Lepšího cvičení dávno jsme již neviděli. Každý se činil seč byl a přece neviděli jsme žádných nebezpečných a odpuzujících výkonů. Každý cvičil s chutí i přičiňoval se co nejvíce, by celek dopadl co nejlépe. To také všem v plné míře se podařilo.

Po skončeném veřejném cvičení pokračováno v závodech a tyto po šesté hodině dokončeny.

Obávali jsme se toho dne, v němž bude župě Chicagské závoditi. Den ten minul, zhostiv nás nejistoty a přesvědčiv nás, že jsou ve sborech chicagských ještě Sokolové, kterým Sokolství není pouhou frází, kteří opravdu upřímně pracují.

Škoda, že jest jich počet tak skrovný.

Pouze 57 boreů z osmi sborů chicagských jest příliš málo.

Mělo by jich býti aspoň desetkrát tolik!

Však to jádro sborů chicagských, jež viděli jsme se tužiti na závodisti, jest dobré a zdravé. Z něho jistě vše sokolská v Chicagu zmohutní, jestliže cvičící členstvo bude se řídití dle výzvání župního náčelníka; jestliže se vzhopí k tomu, aby nenechalo záležitosti svých sborů v rukou těch, kteří ze Sokolství učinili si jen

dojnou krávu. Nepochybujeme o tom, že náprava podobná brzy se uskuteční.

Jaké jest to Sokolství těch mnohých našich „prominentních“ Sokolů, nejlépe se osvědčilo o popisovaných tuto závodech.

Dopoledne nebyl závodům přítomen z nich žádný a odpoledne opět žádný.

Návštěva vůbec byla slabá, jak dopoledne tak i odpoledne.

Jest to hanbou pro české Chicago, jež čítá tolik Sokolů, že neobsadilo při veřejném cvičení župním síň Plzeňského Sokola až do posledního místečka.

Kdyby tak přišel nějaký humbukář, jenž maluje lidem straky na vrbě, tu by nescházel žádný z těch „lepších.“

Když však Sokolové jednou za tři roky skládají účty ze své činnosti, tu všelijaký ten náš budník hraje radši někde dardu a nálévá břich nějakou lihovinou, místo aby se šel podívat na to, co může býti i jemu i jeho rodině prospěšným.

Chceme se omývatí před Američany a chceme jim dokazovati všelijak, jak jsme pokročilými a vzdělanými, však skutky za sebe mluvícími to nedokážeme. Takhle na papíru nějakými lacinými resolucemi, to ano.

Stydíme se za slabé účastenství Sokolů o závodech. Mohli bychom uvéstí jména těch, kteří ze starších se dostavili, nebylo jich všech přes deset, však nečiníme toho, neboť každý kdo byl na závodech, je tam viděl a jistě že přímo do očí jim řekl, že jsou lepší než sta a sta těch, kteří zůstali doma.

Ovšem mezi námi, podobně jako v každé jiné společnosti, váží si každý jen peněz a proto koří se přímo naše členstvo takovým, kteří mají peněz dost. Takové poslouchají. Co ti řeknou, to je svaté. A kdyby taková přímo do záhuby táhli sbor, oni jim ve své krátkozrakosti ještě pomohou, nevědouce, že vychytrali ti pánové dbají jen a jen o svoji kapsu, a spolku že hledí si jen potud, pokud mohou z něho něco vyždímatí.

Kde zůstali o závodech ti, kteří přímo podporou sokolskou si i k jmění pomohli?

Kéž by se jednou již otevřely oči těm, kteří s věcí sokolskou upřímně smýšlí! Kéž by rozeznali již jednou plevy od zrní, přátele od nepřátele.

Vybočili jsme!

Však není divu!

Taková netečnost, jakou projevíli Sokolové Chicagští vůbec k závodům župním, není k odpuštění.

Ty, kteří sotva zápasí o tu skývu chleba, aby se nasýtíli, neviníme. Ti jistě by byli příšli, i byli by se s námi radovali a těšili, kdyby se jim k tomu prostředků bylo dostávalo.

Však ti, kteří dobře mohli závodům obcovati a neobcovati, zaslouží, aby se jim upřímně povědělo, jací jsou, až začnou opět hubou o Sokolství horovati, jak jest jejich zvykem.

Jest nám stydno, že taková slavnost sokolská, jakou byly druhé závody župy Chicagské, potkala se s peněžním schodkem.

Největší osada česká v Chicagu, největší české město po Praze a po Vidni na světě a nenajde se v něm dosti lidí uvědomělých, kteří by svou hřivnou přispěli, aby s výtěžkem potkaly se závody v něm pořádané.

Pěkné to vysvědčení pro české Chicago, a ještě lepší pro Sokolstvo chicagské.

Pořádá-li nějaký klub v Chicagu, třeba „Zlámaná jitrnice“ dupandu, vydělá peníze, a často hodně peněz.

Pořádá-li osm sborů chicagských společně závody při nepatrném vydání — prodělají.

Jací to jsme?

Večer po závodech pořádan ples.

O tom návštěva byla poněkud větší, však přece jen sotva prostřední. Sešli se tu opět borci a něco jejich mladých přátel. Ze starších Sokolů nebylo tu opět skorem nikoho.

Nebyl v tom byznys!

Za to ti, kteří přišli, bavili se výborně i očekávali napjatě, jaký bude výsledek závodů.

Ten ohlášen brzo po hodině 10. předsedou soudců, Sokolem Pecivalem.

Byl následující:

Vyšší oddělení.

První všeobecná četová cena:

Plzeňský Sokol 2608.1-2.

Prvé jednotlivé četové ceny.

Plzeňský Sokol —	Bradla 563.1-2
	Kůň na šíř 577.1-2
	Kůň na dél 524
	Skok daleký 26.1-2
	Skok vysoký 15
	Skok o tyči 24
	Prostná 348

Sokol Slovanská Lípa — Hrazda 536.1-2

Ceny jednotlivců.

Hrazda —	1. Alois Jirsa (S L) 101
	2. Fr. Hešík „ 99.1-2
Bradla —	1. Fr. Hešík „ 102
	2. V. Lukeš (Kl S) 101.1-2
Kůň na šíř —	1. Fr. Hešík (S L) 106
	2. Antonín Haller (P S) 99.1-2
	2. K. Hýbler „ 99.1-2
	2. Jan Anděl (Čechie) 99.1-2
Kůň na dél —	1. F. Hešík (S L) 93
	2. A. Haller (P S) 92.1-2
Skok daleký —	1. Josef Straka (Chicago) 8.2-3
	2. Florian Holec (S L) 7.3-4
Skok vysoký	1. Šimon Malý (P S) 6
	2. F. Hešík (S L) 5
Skok o tyči —	1. Š. Malý (P S) 9
	2. F. Hešík (S L) 8
Prostná —	1. K. Hýbler (P S) 59.1-2
	2. Š. Malý „ 59.1-4

Prvý vítěz vyššího oddělení — F. Hešík (S L) 473.1-4

Druhý vítěz vyššího oddělení — Š. Malý (P S) 450.3-4

Výsledek závodu ostatních borců vyššího oddělení:

A. Haller 448.1-2	F. Vosecký 429.1-2
Josef Žáček 426.5-6	Rudolf Ezenther 417
August Rajzler 402	Alois Jirsa 421.3-4
Florian Holec 214.1-4	Jan Krizan 415.1-2
Tomáš Nádr 165.1-2	K. Hýbler 436.1-6
Jan Jiroušek 406	Josef Straka 405.2-3
V. Vinický 394.1-4	V. Lukeš 435.5-6
F. Sklenář 382	

Nižší oddělení.

Všeobecné četové ceny.

1. Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš 2167.3-4
2. Plzeňský Sokol 2110.1-12
3. Sokol Chicago 2073.11-12

Jednotlivé četové ceny.

Hrazda —	1. Plzeňský Sokol 479
	2. Tělocvičná Jednota Sokol Čechie 473
	3. Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš 464
Bradla —	1. Sokol Chicago 458
	2. Tělocvičná Jednota Sokol Čechie 436
	3. Klatovský Sokol 431
Kůň na šíř —	1. Plzeňský Sokol 484.1-2
	2. Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš 460
	3. Klatovský Sokol 441
Kůň na dél —	1. Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš 420.1-2
	2. Sokol Chicago 413
	3. Plzeňský Sokol 412
Skok daleký —	1. Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš 28.3-4
	2. Sokol Chicago 28.1-6
	3. Plzeňský Sokol 27.5-6
Skok vysoký —	1. Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš 20
	1. Klatovský Sokol 20
	2. Plzeňský Sokol 18
	3. Tělocvičná Jednota Sokol Čechie 17
Skok o tyči —	1. Plzeňský Sokol 22
	1. Sokol Chicago 22
	2. Tělocvičná Jednota Sokol Čechie 20
	3. Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš 18

- Prostná — 1. Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš 333.1-2
2. Sokol Chicago 298.3-4
3. Plzeňský Sokol 257.3-4
Prvý vítěz nižšího oddělení — Fr. Straka (Chicago) 376.5-12
Druhý vítěz nižšího oddělení — Josef Pechouš (Tyrš) 375.1-4

Jednotlivé ceny.

- Hrazda — 1. J. Hyneš (Plz) 86.1-2
2. J. Pechouš (Tyrš) 83
Bradla — 1. Fr. Straka (Chicago) 82
1. Jan Řehna (Chicago) 82
2. F. Novotný (Chicago) 79
Kůň na šíř — 1. A. Krejčí (Plz) 86
1. J. Hyneš „ 86
2. J. Zika (Klatovský) 83
Kůň na dél — 1. Z. Kleňha (Plz) 73.1-2
2. F. Straka (Chicago) 73
2. F. Novotný (Chicago) 73
Skok daleký — 1. A. Šebesta (Čechie) 9.2-3
2. J. Křišťan „ 9.1-6
Skok vysoký — 1. Z. Kleňha (Plz) 8
2. J. Křišťan (Čechie) 7
Skok o tyči — 1. J. Vonásek (Plz) 9
2. J. Altera (Chicago) 7
Prostná — 1. Vojtěch Čuchna (Tyrš) 58
2. J. Pechouš (Tyrš) 57.1-4

* Výsledek závodu ostatních borečů nižšího oddělení:

A. Krejčí 368	J. Vonásek 347.3-4
J. Razím 345.5-12	J. Hyneš 363.1-2
J. Mudra 330.1-3	Z. Kleňha 355.1-2. —
Jos. Altman 347.3-4	V. Kotek 324.1-6
Fr. Kudrna 351.1-6	J. Špán 346.3-4
J. Churaň 338.1-3	J. Plaček 348.7-12
A. Šebesta 292.2-3	J. Křišťan 299.1-6
K. Doubek 277. —	
Vojtěch Čuchna 370.3-4	Antonín Hynouš 370.1-6
Josef Holas 355.3-4	St. Procházka 348.2-3
Ant. Bernard 347.1-6. —	
Jan Řehna 361.5-12	F. Novotný 362
E. Altera 347.1-4	J. Vorel 333.1-3
Fr. Beneš 293.1-2	
Fr. Průša 320.1-2	Josef Zika 356.5-12
Jan Kotrba 294.1-2	V. Zeman 323.1-12
K. Mikuláš 302.5-6	Al. Vitek 343.11-12 —
Matěj Pešek 285.1-2	Vojtěch Hanuš 331.1-4
Josef Vacík 281.1-6	K. Vlk 296.1-2
K. Hanuš 329.7-12	Josef Pokorný 274.1-4

Litujeme, že závodů nesúčastnili se starší cvičenci. V župě Chicagské jest k tomu nejlepší příležitost, aby jednon se závody starších se počalo. Jsou tu všechny sbory její v jediném městě a mnohé z nich mají dosti cvičenců starších, závodů schopných.

Súčastněním se závodů nikdo z nich nebyl by ničeho ztratil, neboť byly v neděli a pořádky byly doma.

Pro toto neúčastnění starších neznáme omluvy žádné.

Stále jen slibovat a nikdy splnit není sokolským!

A tolik toho ti starší někdy naslibují.

Výše již zmínili jsme se, že ze závodů jest schodek peněžný.

Jinak ovšem byly zdařilými a účinky jejich jeví se snad ve všech sborech čilejším cvičením Sokolů a značnějším přibytkem žactva.

Nechť by jen dobrý ten účinek byl trvalým.

O hlavě Sokolstva.

Podáváme bez poznámek následující různé zprávy o hlavě Slovanského Sokolstva dru. J. Podlipném:

„Pan dr. Podlipný s oís. radou Tichým byli uraženi, že o božím těle na Hradčanech bylo jim vykázano při průvodu i v chrámě místo až kdesi mezi svěčkovými babami a proto nejen že odešli z průvodu, nýbrž oznámili to i městské radě. Arcibiskupská konsistoř poslala jim po kanovníku Burianovi slib, „že starosta

měst pražských s delegáty rady městské má zaujmouti na příště místo v presbyteriu na straně epištoly“. Jsou to vymoženosti, můj ty pane! Zdáli pak by se to stalo za staročeského purkmistrování? .

Mladočeská politika je taková, že jen Bůh může národu pomoci. Proto za starostenství dra. Podlipného zavedena letos novinka: mše na staroměstské radnici za český lid. Ve schůzi dne 18. května usnesla se městská rada král. hlavního města Prahy na tom, aby v arkýřové kapli na radnici staroměstské sloužena byla hlavním farářem u Panny Marie před Týnem každoročně mše sv. za český lid a sice některého dne oktávu Svatováclavského. Letos sloužena tedy poprvé tichá mše svatá v pátek dne 1. října o 10. hod. dop. Na mši za český lid mají přístup členové sboru obecních starších a magistrátní radové. — Jsou to vymoženosti: řetěz, mše. . . . Co asi přijde teď? Že to nebude pomník Husův, za to arci ručíme. Páni Mladočeši mají na radnici staroměstské strach, že se ho nedočkají ani naše děti. Aby to však naivní lid neviděl, vymyslelo si staroměstské náměstí jakožto nejspůsobilejší; ovšem tam stojí Mariánský sloup, jež žádná dnešní moc nedovede odstranit. To páni Mladočeši vědí líp než my, a proto—Husův pomník musí stát jen na staroměstském náměstí! „Čas“.

(Rozumné jednání) V Praze jest stávka kovářů. Městský rada J. O. Jech a dr. Podlipný šli k velícímu generálovi hrab. Gruenemu, aby mistrům kovářským propůjčil kováře vojáky. Gruene nejen odepřel, ježto se do sporu mezi zaměstnavateli a dělníky míchat nechce, nýbrž zakázal i vojenským kovářům pracovatí něco mimo vojenskou službu.

* Když se z českého radikála stane velký pán, stane se z něho zároveň odporný šosák, jak se ukázalo na pražském purkmistru Podlipným. Než se stal „primátorem“ Prahy, dělal v červené sokolské košili rabulanta nejen v Čechách, ale i ve Francii, potom však náhle otočil na asfaltovou cestu královské loyálnosti, skamarádil se s českým mítochrátem, sliboval Němcům a židům nejen spravedlnost ale zrovna lásku, lezl na každou církevní slavnost a jednou si veřejnosti požaloval, že se mu na boží tělo při processí stala urážka, jelikož mu bylo vykázano v průvodu místo „primátora“ nedůstojné, šel s deputací prosit generalního velitele Gruena, aby, nemýlíme-li se, kovářským mistrům pomohl skrotit strajk tovaryšů (a byl zabanben odmrštěním té hanebné prosby), na sjezdu českých měst svolaném proti vládě holdoval „Jeho Veličenstvu českému králi“ (témuž, jenž český znak netrpí na moravské slávo-bráně) a posléze, aby šosáctví svému posadil korunu, vymáhá na městské radě pražské pořizení zlatého řetězu pro „primátora“, tedy drahocenného a zbytečného šperku za peníz ubohých pražských mistrů, hokynářů a jiných poplatníků, kteří často musí odnésti do zastavárny své zlaté řetízky k hodinkám, aby mohli zaplatit obecní přirážky.

Dru. Šolcovi, dřívějšímu purkmistru pražskému, vytýkali Mladočeši neustalé šosáctví, přemrštěnou loyálnost a vůbec nedostatek demokratického smýšlení a chování, avšak jejich Podlipný jako „primátor“ jest nejen vtělená vládní patolizavost, ale zrovna směšný tatrman.

K zlatému řetězu měli by mu páni radní povoliti ještě krajčík a vlásenku s dlouhým copem s červenobilou mašličkou na cípku. Aby tak tohohle mladočeského „primátora“ viděl nebožtík Havlíček!

„Den. Nov“.

Sokol Americký.

— Dne 9. m. m. pořádko veřejné cvičení čtyř starších T. J. Sokol Čechie v Chicagu. Dlouho již nepotěšili jsme se o veřejném z výkonů cvičenců, jako stalo se při tomto cvičení. Viděli jsme již několikrát cvičiti veřejně některé naše veterány, však nikdy tak pěkně, jako ony T. J. S. Čechie. V minulém čísle t. l. Sokol J. Sedloň, člen T. J. S. Čechie, zmínil se o četě starších svého sboru a uvedl jejich jména i nebudeme je proto tuto znova uváděti. Pochvaly zaslouží si všichni, neboť snažili se také všichni co nejvíce, by cvičení jejich dopadlo co nejlépe. Cvičitelé jejich, A. Kremlovi, členu S. Slov. Lipy, ovšem náleží přední zásluha

o jejich výborný výcvik. Četa starších cvičenců cvičila na hrazdách, bradlech, koni na šif, koni na dél a pak provedla několik skupin na řebeckých. Mimo to Sokolky kroužily kužely a předneseno několik čísel hudebních a závoděno na hrazdě mladšími cvičenci. Navštěva při tomto cvičení byla veliká. Sešlo se obecnstva tolik, kolik ho prostorná síň Čechie mohla pojmuti. Zvláště pak potěšilo nás, že ode všech sborů chicagských, sdružených v N. J. S., dostavilo se hojně členů. Ovšem, že byli to opět většinou členové cvičící neb takoví, kteří nedávno ještě pilně cvičili. Bylo tu jistě více Sokolů co diváků přítomno než o závoděch župy Chicagské, jež odbyvány dva týdny po onom cvičení. Nepochybujeme o tom, že tato účast Sokolů byla velmi milou horlivým veteránům Čechie, i že bude jim značnou pobídkou k dalšímu pilnému se tužení. Na obecnstvo musilo cvičení jejich také velmi dobrý dojem učiniti, jak dalo se souditi z častého hlučného potlesku jednotlivé výkony provázevšího, i jak přesvědčily nás lichotivé úsudky mnohých přítomných. Cvičení to dobře ukázalo, že mohli by i v jiných sborech starší členové pilně a pěkně cvičiti, kdyby měli k tomu tolik chuti a lásky, jako stateční veteráni Čechie. Na těch každý mohl se přesvědčiti, že nevadí při cvičení ani leta ani trochu objemnější tělo, neboť i ti požeňnanější cvičili právě tak lehce a křepece jako oni, kteří ještě v nynějších zlých časech nestloustli. Snad tento dobrý příklad bude účinkovati i v jiných sborech. Začátek u T. J. S. Čechie učiněn, a to začátek slavný. Který sbor bude Čechii následovati?

— Mnozí z našich mladých Sokolů chtějíce se oženiti, vyběrou si nevěstu ze Sokolek, dobře vědouce, že založí tím rodinu, jež celá věrna bude zásadám sokolským. Moudře činí tací Sokolové a my vždy se z takového sokolského párku těšíme. Nedávno potěšili jsme se tak dvojnásob. Oženil se statečný borec Plzeňského Sokola, Rudolf Ezentér s horlivou Sokolkou Gustou Porakovou, a současně skorem vstoupil v manželství výborný náš druh Fr. Hešik, cvičitel Sok. Sl. Lípy se slečnou Růženu Honomiclovou, kdys pilnou cvičenkou sboru Sokolek býv. T. J. Sokol. Přejíce oboum těm sokolským dvojicím všeho dobra, doporučujeme našim nezadaným Sokolům, by si vzali z nich dobrý příklad.

— Pořádání přednášek a zábavně poučných schůzí sbory sokolskými nějak se opozdilo, snad krásný, teplý podzim byl toho příčinou. Či má také s tím co dělat ta naše, již skorem pověstná ochablost? Nepochybujeme, že ve všech sborech se přičiní, aby, co zameškáno, bylo co nejdříve nahrazeno.

— Až máme již dosti zkušenosti s pořádáním veřejných cvičení, přece nejčastěji nedovedeme je vypravit, aby byly poutavými, poučnými a aby diváka neunavila. Říkává se „dobrého pomalu“, my však obyčejně chceme všeho dobrého dáti divákovi hodnou porci. Většinou veřejných cvičení dá se vytknouti, že trvají příliš dlouho. Často trvá veřejné tři i čtyry hodiny, pak ovšem musí býti unavující pro ty, již jsou mu přítomni. Divák jest rád, když cvičení takové skončí a odchází pak unaven a přesyčen. Pěknou ukázkou, jaké as má veřejné cvičení býti, bylo ono pořádané při druhých závoděch župy Chicagské. To bylo vskutku vzorné veřejné cvičení a dle něho měly by sbory svá veřejná upravit. Cvičení ono poskytl pravý obraz naší tělocvičné činnosti, podavši ukázkou činnosti žactva, Sokolek i Sokolů. Také vhodná řeč při něm nechyběla a dle našeho přesvědčení značně přispěla k dobrému dojmu celku. I o jiných veřejných mělo by býti k obecnstvu promluveno. Ovšem, že řeči takové mají býti věcné i nemají se protahovati do únavy posluchačů. K lepšímu dojmu veřejného také značně přispívá, je-li pořádáno ve dne a jestli po něm není tance. Byli bychom velmi potěšeni, kdyby zmíněné veřejné cvičení župy Chicagské stalo se vzorem mnohým sborům pro budoucnost.

— „A já myslel, že děláte jen samé kotrmelce; to já nevěděl, že závodíte také v takových cvičeních, jež nazýváte „prostrná“,“ pravil po druhých závoděch župy Chicagské rozšafný otec, jenž nechtěl dříve ani slyšet o tom, aby děti jeho do „sokolování“ chodily. Teď po závoděch hned děti do cvičení poslal, když viděl, že mužové dospěli závodí v prostrných i že těmi hlavně mládež tuží.

— Těšíme se z úspěchu, jehož dodělala se T. J. S. v New Yorku svou výstavou. Tam, kde členové sboru jdou dobrým příkladem na před, jsouce na prvním místě obětavými, tam mohou počítati také na vydatnou pomoc obecnstva.

— Sokolové Al. Wokal v L. I. City a Hirsbauer v Baltimorě jistě mají radost ze svých synů, kteří závodili v minulých závoděch župy Východní. Jest to ovšem přirozeným, když těší se otec ze zdárně se tužícího syna. V tomto případě však musila býti radost šťastných těch otců tím větší, že oba staří také ještě cvičí. Jejich radost byla i naší radostí.

— Ve zprávě o druhých závoděch župy Chicagské neuvádíme výkony závodní, neboť nemohli jsme jich obdržeti, ač byly nám slíbeny hned při zahájení závodů, když jsme o ně náčelníka požádali. Bude-li nám možno je obdržeti, přineseme je příště.

— Ze Slavic se dovídáme, že T. J. S. Mlaňoček v Racine, Wis. počne opět se cvičením členů a žactva. Proč bylo cvičení přerušeno, nevíme.

— Připomínáme opět sborům, že měly by již nyní pamatovati toho, že v roce příštím bude v Omaze sjezd N. J. S. Na poslední chvíli opět vše odložit jako jindy se dělo, znamenalo by, že zůstane vše při starém, i že nepromyslíme si v čas čeho jest nám třeba, aby vše naše lépe a rychleji prospívalo.

— Účinek zlých časů byl patrný na úbořech závodníků při druhých závoděch župy Chicagské, ovšem že ne na všech. Někteří ti pořádní byli pěkně a čistě vystrojeni, jako v dobách blahobytu. Těm, co podlehli vlivu zlých časů radíme, aby podruhé byli trochu vytrvalejší. Na slavnost patří úbor slavnostní — slavnostně čistý!

— Nedávno některé časopisy počítaly titulem „obrsokol“ jednoho z našich Sokolů chicagských, jenž si vyšel v bačkorách na parádu do New Yorku, pomáhati zlodějství. Časopisy ony podléhají bezpochyby vlivu všeobecné náklady souditi každého dle toho, mnoholi má peněz. Mezi námi není žádný „obrsokolem“, ani takový, který si k jmění pomohl z lehkomyšlnosti Sokolů, kteří pili a pili, aby Sokolu pomohli. Mezi námi Sokoly jest „rovnost“ a „bratrství“, a proto žádných „obrsokolů“. Jsme všichni jen Sokoly. Škoda ovšem, že mnohý z nás si toho jména Sokol nezaslouží.

— Kdyby o závoděch župy Chicagské byli měli na programu „Belly dance“, jistě by nebyla prostorná síň Plzeňského Sokola postačila pro zvědavé diváky a mnohé „také“ Sokoly, kteří zůstali o závoděch doma, z té příčiny, že je dávno již sokolská věc nebaví. „Je to pořad jedno“, říkávají takoví páni Sokolové a budníci o veřejných cvičeních. Jo, milí pánové, sokolská cvičení nejsou pořádaná pro legraci, pro tu musíte ovšem jít.

— Sokol Pavel Švábek z Filadelfie odešel dne 24. srpna t. r. na Slovensko, aby navštívil své příbuzné. Když přijel do Rovné, ve stolici trenčinské, byl četnictvem zatčen a jako vojenský uprchlík odveden k vojsku, kde nyní slouží. Švábek se odvolával na to, že je občanem americkým, ale nic mu to nepomohlo. — Psal též svým přátelům do Filadelfie, aby mu pomohli na svobodu a na jejich žádost ujal se Švábkovy věci newyorský výbor Nár. Jed. Sokolské. Advokát p. Tomáš Čapek bez meškání podal stížnost státnímu sekretáři Shermanovi, že je Švábek držen v rakouské armádě vzdor jeho americkému občanství a včera již došla z Washingtonu zpráva, aby tam byly zaslány přísežné důkazy, jež budou předloženy americkému vyslanectví ve Vídni. Podotknouti sluší, že Švábkův otec, Jan Švábek, dostal druhý občanský list dne 8. října r. 1884 v městě Baltimore a že také syn Pavel, toho času nezletilý, nabyl občanství bez zvláštní naturalisace. N. Y. L.

Ze župy Chicagské.

Zápisy o schůzích župních sboru cvičitelského. — Dne 15. září 1897.

Schůzi zahájil náčelník Antonín Haller. Nepřítomní zástupci byli: Florian Holec, Antonín Hynouš, Franta Straka, Matěj Pešek. Zápisky z minulé schůze přijaty jak byly čteny. Pořádající výbor oznámil, že posud ničeho nepracoval.

Dopis od Sokola Chicago přijat. V něm nám oznamují, že povolili žádané příspěvky župě, což činí \$4.50.

Dopis od Sokola Holka čten. V něm oznamuje, že se nemůže dostavit do dnešní schůze. Omluva jeho přijata.

Na to Sokol Lukeš zaujal místo předsedy, Sokola Hallera. Dán návrh a přijat, aby se dopsalo výkonnému výboru Nár. Jed. Sok., aby prohlédl jména všech závodníků župy Chicagské, zdali jsou

některí přihlášení do nižšího oddělení, kteří obdrželi ceny v roce 1893 a 1894, neb kteří již někdy ve vyšším oddělení závodili, aby nebyli připuštěni do nižšího oddělení. Též žádný vrchní cvičitel nemá být připuštěn do nižšího oddělení závodit.

Opravy přijaty ve skoku prostém, do výšky, o tyči, ve stupňování a provádění cvičení volných.

Výbor na obstarání hudby má moc objednat hudbu v čase co nejkratším.

Příští schůze se odbyvá 27. září.

Přijem v této schůzi obnášel \$4.50. Vydání žádné. — Na to schůze ukončena.

V á c. V i n i c k ý, taj.

Z á p i s k y z e s c h ů z e d n e 27. z á ř í.

Schůzi zahájil náčelník Antonín Haller v určitý čas. Ze zástupců nepřítomni byli: Antonín Hynouš, Václav Lukeš, Franta Šlauf, Matěj Pešek, Karel Hanuš.

Sokol tajemník oznámil, že obdržel od výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské pověřující listiny pro soudece, jež hned na patřičné místo odevzdal. Záruka Sokola Roztočila na \$500 přijata. Ručí za Sokol Alois Kreml.

Dopis přijat od výk. výb. Nár. Jed. Sok., v němž oznamujou opravu ve skoku dalekém a vysokém.

Žádosti Sokola Holka, aby byl sprostěn výboru na obstarání hudby, bylo vyhověno. Na ono místo byl zvolen Sokol Jan Roztočil.

Sokol tajemník má požádat každý sbor o dva členy, kteří mají vypomáhat při závodech 24. října. Návrh přijat, aby co lékař při závodech přítomen byl Dr. Karel Štulík. Tajemník má onu záležitost vyjednat.

Zástupci mají obstarat adresy soudečů od sborů, ku kterému náleží, do příští schůze.

Přijem žádný. Vydání žádné.

V á c. V i n i c k ý, taj.

Z á p i s k y z e s c h ů z e d n e 4. ř í j n a.

Schůzi zahájil náčelník Antonín Haller za nepřítomnosti tajemníka Sokola V. Vinického a následujících zástupců: Florian Holec, Antonín Hynouš, F. Straka, Fr. Šlauf. Za nepřítomného tajemníka zvolen pro tuto schůzi bratr Václav Kotek.

Zápisky z poslední schůze čteny a přijaty.

Zástupci Hanuš a Lukeš podali postačitelnou omluvu za nedostavení se do poslední schůze.

Na zprávu Sokola náčelníka, aby se usneslo, kdy se má odbyvat zkouška Sokolů a Sokolek na cvičení, usnesen den 11. října od 9 hodin do 11 hodin večer v Plzeňském Sokole. —

Na žádost Sokola Jirouška, zkoušky žactva spojených sborů budou obdávány v Klatovském Sokole, a cvičitelé oněch sborů si mají onu síň sami objednat.

Pořadající výbor podal zprávu, že objednal síň Plzeňského Sokola na 24. října, na celý den a noc za 40 dollarů. Dále oznámilo, že bratr Fiala, jednatel Plzeňského Sokola, připraví oběd pro všechny závodníky, 35c za jednu osobu. Ona zpráva přijata a výbor se má podle toho řídit.

Hudební výbor oznamuje, že objednal hudební sbor bratra Kounovského, počtem 12 mužů. Cena pro den a večer \$85. Ona zpráva přijata.

Usneseno, by se znova dopsalo výkonnému výboru stranu oprav našich závodních pravidel, a aby se žádala odpověď, ať už jakákoliv.

Pořadající výbor žádá vstupní listky. Jelikož tiskový výbor v té věci nic neučinil, usneseno, by se pořadající výbor s bratrem Holkem dorozuměl a po případě si listky dal vytisknout sám, pak-li je již bratr Holec neobjednal.

Pronesen náhled, že by bylo dobře pokusiti se nějak myšlenku sokolskou zde rozšířiti a ohabující sbory k novému vzpružení pobídnouti. Zvláště Sokol Tábor jest pozadu, nemaje dost cvičenců.

Usneseno toho ponechat až po závodech, jak župní sbor se toho uchopí.

Sokol náčelník pak několika slovy vylíčil, jak by se mělo Sokolstvo americké dále ku předu bráti, pakli chce totiž úkol svůj k plátnosti přivést, a kráčet směle budoucnosti vstříc.

Přijem žádný, vydání žádné.

V á c l a v K o t e k, proz. taj.

Z á p i s k y z e s c h ů z e d n e 11. ř í j n a.

Schůzi zahájil náčelník A. Haller. Ze zástupců nepřítomni byli: Václav Kotek, Jan Roztočil a Antonín Hynouš.

Protokol z poslední schůze čten a přijat s opravou. Dopis od bratra Dra. K. Štulíka, v němž zasílá \$4.50, které zbyly po zapravení veškerých výloh za byt a stravu Sokola Jana Mendíka po čas, co v Chicagu cvičil, a po zapravení výloh bývalého tajemníka župního, Sokola Kryzana. V dopisu též udáno, že bývalý pokladník župní, Sokol Fr. Holub požádal Sokola Štulíka, aby oznámil župě, že žádné župní jmění se nenalézá v rukou jeho. Že však župě dluhuje Těl. Jed. Sokol Čechie částku \$5 a bratr Florian Holec \$28. Dopis byl přijat a bratr Florian Holec se uvolil vše zapraviti, ne však najednou, ačkoliv vina onoho dluhu nezáleží na něm. Jelikož zástupci Sokola Čechie nebyli přítomni, odložen dopis ještě do příští schůze.

Přijaty dopisy od Sokola Chicago a Slovanské Lípy, v nichž oznamujou jména a adresy zvolených Sokolů na výpomoc při závodech.

Sokol Václav Vinický oznámil, že Dr. Karel Štulík bude o závodech co lékař přítomen úplně zdarma. Přijato a Sokolu Dr. K. Štulíkovi má býti poděkováno za ochotu pro župu projevenou.

Bratr Jiroušek oznámil, že obdržel vstupenky, které sám nechal tisknouti. Za ně účet na \$2.50 přijat a poukázán k výplatě až po závodech. Usneseno, aby župní náčelník promluvil v den závodů, ráno, než závody započnou, jakož i odpoledne před veřejným cvičením.

Návrh přijat, aby se koupilo župní razítko, a povolena cena do 2 dollarů. Bratr Jiroušek má ho obstarat.

Na to bylo přikročeno k opravám závodních pravidel, na které hned po obdržení jich od výk. výb. N. J. S., každou schůzi bylo některými zástupci láteřeno.

Po dlouhém a namáhavém projednávání, až přes půlnoční trvajícím a po odchodu některých zástupců ze schůze marně se protahující, usneseno pravidla opravit přesně dle stanov N. J. S., a sice aby každé družstvo mělo právo provádět volné výkony stupně jakého si přeje, a stupeň má být uznán, jaký které družstvo provádět bude. Těž vzato na přetřes, má-li celé družstvo provádět výkon stejný, aneb jak si každý jednotlivce přeje. Usneseno, aby každé družstvo provádělo výkon stejný.

Usneseno, aby obstarány byly listky, které každý po obědě odevzdá jednateli Plzeňského Sokola a župa za každý zaplatí určenou částku. Lístek ten má být opatřen podpisy župních úředníků, tak aby se předešlo všem nedorozuměním, a župa by nemusela platit zbytečně.

Přijem \$4.50. Vydání žádné.

Oprava do minulých zápisů jest následující: Zdali výk. výb. Nár. Jed. Sok. nezašle odpověď na žádané opravy závodních pravidel do dnešní schůze, že si opravy vykoná župa podle vlastní vůle. Příští schůze se odbyvá v pondělí, 18. října 1897.

Na to schůze ukončena. V á c. V i n i c k ý, taj.

Z á p i s k y z e s c h ů z e d n e 18. ř í j n a.

Schůzi zahájil náčelník Antonín Haller. Zápisky z poslední schůze po přečtení byly přijaty. Ze zástupců nepřítomni byli: Václav Kotek, Jan Roztočil, Antonín Hynouš, Fr. Šlauf.

Dopisem se omlouvá Jan Roztočil, že jest mu nemožno se do dnešní schůze dostavit, což přijato.

Sokol Jiroušek podal zprávu, že koupil župní razítko.

Bratr Holec oznamuje, že plakáty jsou hotové a skoro všechny rozneseny. Roznesení bude stát \$7. Výboru na tisk uloženo, objednat stužky pro závodníky, soudece a veškerý výbor.

Bratr Jirsa oznámil, že bratr Prokop Šmídl se poděkoval z úřadu soudecovského. Na jeho místo oznamuje Sokola Emila Hambachera. Ponecháno sboru soudců k přijetí. Usneseno, aby byla svolána schůze všech soudců, první ve středu, 20. října, druhá v sobotu, dne 23. t. m. Má se jim zaslat dopis, kterým by se oznámilo, že župní cvičitelský sbor žádá v. v. o opravení pravidel závodních ve stupňování volných výkonů. Jelikož výkonný výbor v té věci ničeho neučinil, mají oni se o tom dohodnout.

Těž se má soudcům oznámiti, že župní cvičitelský sbor odporučuje stupňování cvičení prostých, tak, jako byla stupňována při závodech župy Východní.

Přiját návrh, aby tajemník požádal bratra Dr. Štulíka, zdali by přijal velení všem družstvům závodícím ve cvičení prostném.

Bratr Holec přijal obstarat tenké tyčky, přes které se mají provádět skoky do výšky. Návrh přijat, aby každý zástupce v župě obdržel volný lístek, který má právo darovat komu si přeje a ti, kteří nebudou závodit, obdrží též jeden lístek. Závodníci, soudecové a veškerý výbor mají s odznaky volný vstup v čase kterémkoliv. Večer do zábavy má každý právo s sebou vzít jednu dámu. Pořádající výbor má obstarat bradla a koně.

Příští schůze se odbývá v sobotu, 23. t. m.

Přijem žádný. Vydání, za razítko a inkoust 50c.

Na to schůze ukončena.

Václav Vinický, taj.

Zápisky ze schůze dne 23. října.

Schůzi zabýval náčelník Ant. Haller.

Zápisky z poslední schůze po přečtení přijaty.

Ze zástupců nepřítomen Fr. Šlauf.

Bratr Václav Vinický oznámil, že Dr. K. Štulík přijal velení všem závodícím ve cvičeních prostných.

Na to byl zvolen výbor k prodávání lístků při závodech.

Poněvač nebylo více k jednání, byla schůze ukončena.

Václav Vinický, taj.

Zápisky ze schůze dne 28. října.

Schůzi zahájil náčelník Antonín Haller.

Zápisky z minulé schůze byly čteny a přijaty.

Ze zástupců nepřítomni byli Florian Holec, Alois Jirsa, Václav Kotek, Jan Jiroušek, Fr. Straka a Fr. Šlauf.

Zpráva ze závodů odložena do příští schůze, jelikož jest neúplná.

Cvičitelství sbor župy Chicagské uznal ochotu Dra. K. Štulíka, jenž bezplatně přijal místo co lékař při závodech župních, jakož i velel závodícím ve cvičeních prostných, začež zasluhuje dík.

Tajemník má dopisem vzdát díky sborům Sokolek, které se účastnily cvičení veřejného při závodech.

Přiját návrh, aby se požádal předseda sboru soudečů o vysvětlení, jak má být naloženo s četou Sokola Slovanské Lípy, jelikož na žádném nářadí neměli četou celou a výbor počítářský neví, jak má pro ně počítat body. Též má být oznámeno předsedovi soudečů, že usnesení jejich na protest čtyř Slov. Lípy jest neplatné, jelikož jednali nesprávně, nedsdělivše je se župním náčelníkem, jak dle pravidel se má stát.

Příští schůze se má odbývat v pondělí, dne 8. listop. t. r.

Na to schůze skončena.

Václav Vinický, taj.

DOPISY.

V New Yorku, dne 1. listopadu 1897. — Věcná výstava, která byla pořádána spojitelním výborem jednoty naší, vydařila se nad očekávání velmi skvěle. Čistý výtěžek z výstavy obnáší něco přes půltřetího tisíce dollarů; pěkná to sumička na uhrazení dluhu na Sokolovně váznoucího. Obchod v Sokolovně byl taktéž znamenitý, který ovšem se do příjmů výstavy nepočítá. A kdo že má zásluhu o zdar tak neočekávaný?

V první řadě jsou to pp. obchodníci čeští i jinonárodní, kteří krásnými dary nás poctili. Oni vždycky pomocné ruky nám podávají, když se jedná o podnik národní, a Sokolové by měli si zapamatovati jména oněch dárců a měli by své potřeby domácí zase výhradně jen od nich kupovati. Dík nelíčený za krásné předměty i za dary peněžité!

Příznivkyně a manželky Sokolů, které měly svůj vlastní výstavní stánek s velkými oběťmi spojený, pracovaly po celý čas výstavy neúnavně ve dne i v noci, a tím zasluhují nejvšelejší dík na místě druhém. Sestry Sokolky měly též na výstavě své oddělení vkusně uspořádané, i ony celých 10 dnů i nocí pracovaly pilně jak pracovitě věčky ve výstavě, a tím zdar náš pojistily. Ovšem, vždyť pracují pro nás i samy pro sebe, neboť Sokolovna jest jediným pravým domovem. Nuž, sestry druhé, jen neundlévejte v práci nám všem společně a náš prostý dík budiž vám odměnou. Zábavní výbor s výborem spojitelním vykonaly obrovský kus

práce a protož i jim z plna srdce děkuji. Kdo viděl výstavní oddělení sboru cvičitelského, byl překvapen nad ladným uspořádáním. Všechny drahocenné památky, diplomy, knihy, fotografie, obrazy, stuhu, ba celý majetek jednoty naší i Nár. Jed. Sokolské bylo dopřáno každému si prohlédnouti. Práce cvičitelského sboru byla veliká, a proto i náš dík patří jim.

Veškerým spolkům českým, které nám peněžité dary věnovaly neb jinak výstavě naší nápomocny byly, zvláště však těm, které sborově výstavu naši navštívily, patří náš nejsrdečnější dík. My dobře povždy tušili, že spolky národní na Sokolovnu nezapomenou, my známe ta česká srdce, bijící pro každý podnik národní a za tu lásku a obětavost spolků českých voláme srdečně „Na zdar!“ Sokolovna jest a bude povždy otevřena každému spolku českému, tam i každý host vždycky svůj příjemný domov nalezne.

Divadelní představení „Člověk bestie“ nebylo tak četně navštíveno jak snaha dram. odboru toho vyžaduje, ač hrálo se s chutí; dle kritiky kus onen sehrán byl velmi pěkně. V den „dikůvzdání“ bude odpolední představení pro dívky českou tělocvičnou školu navštěvující, a sice vybrána pěkná fraška „Krupařovic Pepička“. Toto představení odpolední má naše dívky i jejich rodiče pobaviti a obveseliti a osvědčí-li se, bude časem více poučných dějů dítkám hráno. Upozorňuji, že dívky tělocvičnou školu navštěvující, dostanou od svých cvičitelů lístek do divadla úplně zdarma.

Tímto měsícem bude provedena nominace všech úředníků jednoty naší, a protož poslední pondělí v tomto měsíci každý přijď do schůze a jmenuj do každého úřadu muže bezúhonného, obětavého, vytrvalého a poctivého, muže, který by byl chloubou nás všech i celé naší české osady.

Dne 13. listopadu pořádá Těl. sbor dívek a paní ples v Sokolovně, a snad nemusím ani připomínati, že jest povinností naší se sborově dostaviti.

Ku konci oznamuji, že galerie naše bude již tento týden pokryta krásným kobercem, opět velký dar to od příznivkyň a manželů Sokolů.

Na zdar!

M i c h . K a f k a .

V Little Ferry, N. J., dne 1. listopadu 1897. — Sedím zamýšlen a pohližím upřeně na list, přede mnou ležící, neb již jest tomu dávno, co zde byla založena Těl. Jed. Sokol a žádný se ještě nepokusil vzít píro a napsati dopis do Sokola Amerického, jak zde pokračujeme.

Byl zde pořádán 5. července t. r. pic-nic na oslavu uvedení a přijetí nás do svazku Národní Jednoty Sokolské. Zábava byla velmi ušlechtilá, neboť se účastnily jednoty z New Yorku a Newarku a deputace Těl. sboru dívek a paní, sbor Děvín číslo 11 JČD z New Yorku a místní řád Liberty číslo 9 ČSPDS.

Výtěžek byl uspokojivý, neboť jsme si z něho koupili nářadí, které jsme nevyhnutelně potřebovali. Jelikož jsme se dozvěděli, že jakýsi sbor německých turnerů se rozpadl v Hackensacku, asi 2 míle odtud vzdáleném, hned vyslali jsme výbor, aby nářadí prohlédl a zároveň vyjednal, za jakou cenu by jej prodali. Nářadí ono bylo: hrazda, bradla, dvě žiněnky, dva stojany a motouz na skok do výšky, 2 břemena a to 40liberní a 60liberní, 12 párů činek 5 a 6liberních, a 12 párů kůželů 2liberních, 1 kule na vrhání 15liberní a náběh. Žádali za to 50 dol. Bylo usneseno sečkat na příchod našeho cvičitele br. Jana Pavlika, by to nářadí prohlédl a přesvědčil se, zdali nářadí tu cenu má. Odhadnutím bratra Pavlika a bratra Vincence Petřika obdrželi jsme nářadí to za 35 dollarů s příčiněním jejich. Jelikož byla hrazda dřevěná a silná, dali jsme si udělati hrazdu ocelovou, s níž se stala ta náhoda, že byla na dráze z New Yorku zavežena a nebyla k nalezení. Proto jsme byli nuceni dáti udělati jinou, neboť jsme jí velice potřebovali, ale místo jedné jsme obdrželi obě. Též jsme si koupili 12 tyčí na cvičení prostná.

21. srpna t. r. sem byl konán noční výlet Sokolů newyorských, jimž jsme byli naproti až u New Yorku. Byli nám vítanými hosty, neb se nám líbilo jejich chování a upřímnost jednoho k druhému.

Sbor náš čítal 20 členů, z nichž jest 5 členů vyloučených a cvičících jest 5 členů, ovšem by nás mohlo cvičiti nejméně 8 členů. Cvičení odbýváme 3krát týdně, v úterý, v pátek a v neděli u bratra Fr. Návary na dvoře, obyčejně každou neděli nás cvičí bratr Jan Pavlík z New Yorku, jemuž jsme velice povděční za jeho snahu a práci s námi, neboť víme, že se také s námi někdy nadě.

Ve cvičení pokračováno dosti dobře, ale velice jest nám to nemilé, že musíme cvičení teď odložit. Příčina toho jest, že již nastává zima a místnosti podobné zde nejsou, kde bychom mohli cvičení odbývat a stále se otužovati. Zabáletí jest škoda. Proto Vám přináším potěšitelnou zprávu, že ujednáno započít ještě tento měsíc se stavbou Sokolovny. Hned nabídl se nám starosta, bratr Vincenc Petřík, že koupí 2 loty pro sbor a po zaplacení budovy se bude bratru Petříkovi ta částka spláceti, jak bude možno. Též každý bratr má složit 25 dollarů do roka do spořitelního fondu co zápujčku k sboru. Máme též sběrací listiny, s nimiž obracíme se s prosbou ke krajanům, by nějaký dárek nám poskytli ku stavbě sokolovny. Musím hned připomenouti, že již jsme vybrali hezkých pár dollarů, neboť i každý Němec a Angličan poskytne nějaký milodar.

Sbor náš pracuje od začátku pilně a svorně a doufám, že při té naší činnosti zůstaneme nadále chtivými Sokoly dopracovati se dobrého úspěchu.

My máme co děkovati bratru Sokolu Vincenci Petříkovi, neb on se stará o nás v pravdě otcovsky a tudíž jemu všechna čest za jeho dobrodíní a péči laskavou k nám. — Na zdar!

V á c l a v T ů m a , jednatel.

Cleveland, dne 2. listopadu 1897. — Po 2 měsíce již čtenář nečetl z našeho sborníku, co by jej zajímalo. Magnetická přitažlivost připomíná mi, bych chopil se péra a napsal, jak sbor „Čech“ pokračuje.

Dne 26. září byla zde otevřena česká národní síň. Jaký to význam pro český Cleveland! Dům tento jest krásný a prostorný v některých směrech, pro některé osoby. Nechci se rozepsat o této budově, jelikož není to povinnost moje, ale zmíním se o tělocvičně, která se tam nalézá. Místnost tato nalézá se nejniže v budově, je málo osvětlena přírodním světlem, má železné trámy (sloupy) v středu, není dost prostorná pro rozběh atd. atd. A potom tam chtějí mít Sokola? Veliký rozdíl v tělocvičně Sokola Čech a v oné v té národní síni. Někteří Sokolové v Detroit pamatují se na Sokolovnu na Smith Avenue, na její prostorný sál a její klubovnu.

Nechám Sokoloven a přistoupím k pochoďovému výletu, jež pořádal cvičící sbor Sokola Čech 18. září na farmu Hladíkovu. Z vlastní místnosti průvod v počtu 36 Sokolů vyšel o 1. hodině v noci a na místo výletní přišli jsme o 5. hodině ranní. Cestou bylo veselo, takže se zapomnělo každému spát. Na farmě se hrály všelijaké hry, nejzajímavější ale byla hra v míč (base ball), která byla tak vesela, že už se myslelo, že od hry se musí upustit.

V kruhu našem usadili se Sokolové Kroužilka a Hejda z New Yorku. Každý zajisté, který zná tyto Sokoly, musí říci, že mají ideální mysl sokolskou.

Zábavní výbor jednoty naší začal v práci své i pořádat již zábavy, tak zvané besedy, s nimiž dodělavá se nejlepšího úspěchu. Někteří členové ve výboru tomto jsou čilí a pracovití, někteří však zaslouhují napomenutí. Doufám, že si toho povšimnou.

Jedna věc, kterou nesmím zapomenout, jest cvičení a školy pro naši mládež. Nevím, bratře, zdali jsi pro to, by naše mládež se učila česky, neznám Tvoje smýšlení, ale vím, že mnoho našich členů neposílá děti do školy, kde se mohou učit mateřštině. Jednou z předních povinností každého sokolského sboru jest pečovat, by mládež naše se neodcizila. My mládež svou v tělocvičnách tužíme jen na těle. Sborny naše by měly hledět, by děti v tělocvičnách mluvily česky a cvičitelové měli by k tomu dohlížet. Mládež naší úplně postačí naučiti se česky čísti a psát i seznámiti se s českými dějinami. Každý, kdo dovede dobře česky čísti, ten se nám již neodcizí. Mnohý bratr řekne: „A já dítě do školy české posílat nebudu, vždyť se tam ničemu nenaučí.“ Sám některý otec dítě zrazuje. Nevím, zdali toho nelituje potom.

Musím se zmínit o té naší klubovní místnosti. Čtenáři milo jest do této místnosti vejti. Místnost ta jest navštěvována vesměs mladými bratry a ještě málo. Tolik starých Sokolů a tak málo navštěvují místnost onu. Snad mnohý o tom ani neví, že takovou místnost máme. Pravidla jsou vyvěšena v této místnosti, aniž by se dle nich řídilo, jen když tam visí. Česky mluvit slyšet jest také málo v této místnosti. Sbor by měl se usnísti, kdo by v klubovně anglicky promluvil, by za každé slovo platil pokutu jednoho centu. Tak by si přivykli naši mladí Sokolové mateřštině, za kterou mno-

hý se stydí. Sokol Čech, který tak krásné pole pro působení má, může se dodělati lepších výsledků. Jen více práce, více svornosti a pak sbor tento může mít jednou tolik členstva.

Dne 12. října založili jsme dramatický odbor. Prozatímni úřadníci jsou Kroužilka předseda, Frank J. Novotný taj., Hejda pokladník, řiditelové Jos. Štíbr a Vác. Janda. Tento odbor má za účel cvičit se v dramaticce, v přednáškách a ve zpěvu. Doufám, že bude velice prospěšný sboru a i některým Sokolům, že mnohý dostane příležitost cvičiti se v české řeči.

Nyní dosahujeme cíle, kteréhož si všickni přejeme srdečně. Záleží na členech, by se nenechali opanovat ochablostí a netečností, ale abychom kráčeli volným, avšak jistým krokem od stupně k stupni, vždy ku předu. Až jednou staneme u cíle, kam touha naše zalétá, pak můžeme zvolat „Zmužile v před!“ — Na zdar!

Frank J. Novotný, dopisovatel.

V Omaze, dne 2. listopadu 1897. — Chápu se dnes péra, abych vyjádřil jaksi činnost naší milé T. J. Sokol Omaha za poslední rok. Není toho sice mnoho, ale přece zažili jsme několik udalostí, které utkví v paměti na dlouhá léta každému členu.

Činnost naší jednoty počátkem roku byla vzornou, ať již na ni pohlížíme se stanoviska tělocvičného, neb duševního. Cvičící členstvo veselé a chutě cvičilo, a ostatní členstvo, majíc jasný účel před sebou — českou školu, — ochotně i nadšeně podávalo si ruce k dílu šlechtnému. Byli jsme spokojeni sami se sebou, nedbajíc ani těch klacků různých našich „přátel“ nám pod nohy vrhaných. — Šťastný člověk, jenž kráčí svou cestou, nedbaje úsudku jiných lidí! To bylo naše heslo, které nás činilo spokojenými u vědomí, že činíme vše dobré. — Ano, bylo to naše heslo, ale zdá se, že mnozí naši členové chtějí se ho zřici, aby je vyměnili za jiné, pochybné, bezcenné, škodlivé. Vzmáhá se u nás sobectví. Chceme, aby se o nás mluvilo, snad dokonce abychom byli chváleni, ať už to zaslouhujeme, čili nic. To není dobré! Každý člověk na prvním místě má být skromným, ač zase ne sebe podceňujícím. — Vadou jest, domníváme-li se, že musí si každý povšimnouti každého kroku, který jako celek podnikáme, byf to byla jen zábava druhu podřizného řekněme zábava sylvestrovská.

Jednou z milých upomínek na letošní rok pro naše členstvo bude slavnost 20letého trvání naší jednoty, při kteréžto příležitosti obdrží čestný diplom Sokol Fr. Jelen st., jenž náleží k jednotě od počátku její založení. Dokončivše první dvacetiletí blahodárného působení, překročili jsme také ku zakonpení pozemku pro stavbu tělocvičné síně, která příštím jarem — jak doufám — bude postavena. Kéž doufání toto dojde splnění, abychom mohli v brzkém čase tužby svoje sdílet ve vlastním stánku, pod vlastním krovem ku dobru celkovému!

Žel, že v téže době, kdy překročili jsme ku koupi pozemku, musili jsme přerušiti vyučování v naší české škole. Jednota namáhala se téměř nad lidsky, aby udržela vyučování v proudu, ale spolupůsobení ostatních vlasteneckých spolků svobodomyšlných bylo velice chabé, takže břídně vydržování školy stalo se pro nás nesnesitelným. Musili jsme školu uzavřít, jestliže jsme nechtěli klesati finančně kvapem. Stalo se to ovšem ku veliké radosti některých výše zmíněných našich „přátel“.

Dramatický odbor naší jednoty jest v činnosti a účinkující se činí seč síly stačí, aby poskytovali nám večírky zábavné i ušlechťující. Snaha fideletstva nese se ku dílům ušlechtilým, poučným, takže máme příležitost viděti na našich ochotnických prknech díla nejpřednějších dramaturgů českých i jiných, což ovšem působí mnohem účinněji na české obecnstvo, než leojaké bezcenné frašky psané ku „obveselení“ obecnstva, jimiž krmí nás občas „herec pražského divadla“ pan Boh. Ludvík. — Nemohu opomenouti nezmniti se trochu obšírněji o sdružení našeho odboru dramatického. Bylo mi náhodou přáno nahlédnouti do zákulisí našich ochotníků a nebude tuším na škodu, zmíním-li se o některých jejich vadách co sdružení, jakož i o některých jejich přednostech. Chvályhodná vlastnost našich ochotníků jest ta, že s nevšední ochotou a obětavostí věnují se svému odboru, což ovšem přispívá značně ku zdaru téměř každého představení. Pobádání jeden druhého k činnosti činí celek pevným, svorným a co hlavního, k společnému vystoupení nejspůsobilejším. Zdary minulých a předminulých představení jsou výsledkem této jejich dobré vlastnosti. Leč oni

nejsem bez vady. Zmínil jsem se již výše, že počínáme býti sobeckými a ač nerad, musím doznati, že slova ta vztahují se hlavně na naše ochotníky. Jsou ovšem výminky mezi nimi, ale výminky nepatrné. Ochotníci naši počínají býti nedůtklivými vůči každé poznámce, která jim nelichotí. Nebezpečnou tuto chybu jest třeba vymýtit z kruhu jejich dřívě ještě, nežli způsobí nějaké zlo, dřívě ještě, nežli — což budiž nás vzdáleno — nastane roztržka. Co jest příčinou, že vloudila se mezi ně tato nepěkná vlastnost? Jest to konkurence. Máme zde troje ochotníky! Katolické, Ludvíkovské a sokolské. Vidi-li naši ochotníci, že někteří ze zmíněných, buď katolíci neb Ludvíkovští, činí z dramatu na jevišti frašku, mají ovšem pochopitelnou radost a těší je, jsou-li za to odsouzeni. Stane-li se ale nehoda podobná jim, což ovšem jest zřídka, a nikdy není chyba tak nápadná, tu by rádi, aby si vady jejich nikdo nepovšimnul. Ovšem, viděm oči zavazati ani mluvím ústa zalepiti se nemohou. — Těšilo by mne velice a zajisté i každého milovníka ochotnického jeviště, kdyby naši ochotníci vytkli si heslo: na nikoho nedbati, dle svého přesvědčení se řídit a dle nejlepšího svého vědomí ku dobru všeobecnému pracovati. Kráčeji za tímto heslem, získají si vděk i úctu nás všech! — Na zdar!

J. V. Mašek.

V Chicagu, dne 3. listopadu 1897. — „Lvi silou, vzletem sokolím ku předu kráčeji!“ — Tak jsme si zapěli staří veteráni jednoty Čechie, když jsme vcházeli do cvičírny o půlosmé hodině večer dne 16. října t. r., bychom se převlékli do cvičebního kroje a pak složili zkoušku před obecnstvem a dokázali, že ještě nevymřel u nás duch sokolský. Ten den se každý z nás cítil opravdu silou lva a vzletem sokolika, a že pokročilost věku, totiž nějaká ta desítka přes záda nás uhodila, to žádnému z nás ten den ani na mysl nepřišlo. Kvapem jsme se oblékali, a toužebně jsme očekávali, kdy zahraje hudba pod řízením kapelníka J. Votavy sokolský pochod, při kterém jsme měli vystoupit první na cvičení prostná, neb to bylo první na programu.

Program byl následující: 1. Hudba, sokolský pochod. 2. Prostočvik, veteráni. 3. Bradla, veteráni. 4. Hudební přednes na citory, Lyric Club. 5. Kůň na šíř, veteráni. 6. Kroužení kužely, Sokolky. 7. Báseň „Sokolové“, přednesl br. O. Kovařík. 8. Hrazda, závod o cenu I. družstva cv. členů naší jednoty. 9. Hudební přednes na mandolinu a kytaru, sl. Marie a p. F. Dittmanovi. 10. Hrazda, veteráni. 11. Hudební přednes na citory, sl. D. Triebovy a A. Pechova. 12. Kůň na děl, veteráni. 13. Hudební přednes na citory, Lyric Club. 14. Skupiny na žebříkách, veteráni. 15. Živý „Obraz sokolský“, všechna družstva.

Z toho vidno, že program byl krásně sestaven, za co čest a chvála našemu náčelníku bratru J. Rostočilovi a cvičiteli našemu, A. Kremlovi, kteří program tak krásně sestavili. Veškeré výkony šly v tom nejlepší pořádku, vše šlo krásně. Že byly provedeny všechny výkony čistě, to dosvědčili znalci od jiných jednot sokolských, kteří sešli se v hojném počtu, začež jim volám hlučně „Na zdar!“ Z potlesku jsme nevycházeli, obzvláště bratr náčelník J. Rostočil, br. P. Churaň a bratr cvičitel A. Kreml. Musím též podotknout, že bratr náčelník J. Rostočil a bratr P. Churaň jsou okrouhlá těliska mající každé přes 200 lb. váhy a tak lehce a správně cvičit, toť překvapující!

Též dlužno podotknout některé výkony, které jsme cvičili: Bradla: Skok do vzporu, překot napřed do výsedu roznožmo za rukama, sesed přednožmo s obratem v pravo. Kůň na šíř: Odbočmo v levo do podporu v zadu, odbočmo v levo do vznosu v pravo, přednožka. Hrazda: Výšín předem, sešín do zvisu v předu s prohnutým křížem, přednos, průvlek, váha v zadu, spád do visu v zadu, průvlek na zpět do visu, seskok. Kůň na děl: Z náskoku stříh přednožmo na hřbetě, zánožka. Z toho každý sezná, že jsme neměli vybrané výkony jen tak lehké.

Co se týče cvičitele bratra A. Kremla, o něm třeba též zmínku učiniti. Jest to starý cvičenec, jak ze staré vlasti, tak i odtud. Jest členem Sokola Slovanské Lípy a cvičitel bývalé Těl. Jed. Sokol. Jest čestným členem Sokola v Radnicích v Čechách. Dobil dosti cen na závodech rozličných v této zemi, i účastnil se výpravy Sokolstva amerického roku 1887 do staré vlasti. Všl silou pracoval a dosud pracuje pro vše sokolskou. Toho důkaz ten, že na požádání nás veteránů byl ochoten býti našim cvičitelem, začež mu vzdávám

díky jménem veteránů a přeju si, by i nadále nás cvičil a tak v našich podnicích nás podporoval.

Sokolky odnesly si dlouho trvajcí potlesk od obecnstva, a také vskutku si ho zasloužily svým bezvadným kroužením kužely. Volám jim „Na zdar!“ a nechť i nadále s námi společně pracují.

Členové Lyric Clubu zahráli dvakráte na citory a byli též hlučným potle-kem od obecnstva odměnění, neb jejich souhra byla překvapující.

Stejně pěkně zahráli citerové přednesy sl. D. Triebovy a p. A. Pecha, též i mandolino-kytarová souhra sl. a p. Dittmanových.

Báseň „Sokolové“ přednesl bratr O. Kovařík a byl nadšeně uvítán od obecnstva.

Mladí cvičenci I. družstva naší jednoty se tužili znamenitě, bylo pro ně jen jediné číslo „závod o cenu na hrazdě“. Vítězem ostal bratr J. Špán; napočteno mu bylo 96 bodů. Cena byla „Tyrš, Základové těloeviku“, krásná kniha, vkusně vázaná v kůži s krásnou rytinou. Za ním hned následoval bratr J. Anděl s 95 a půl bodem.

Živý „Obraz sokolský“, jenž na konec byl sestaven, byl též krásný a zajímavý.

Na konec programu podány byly kytice ze svěžích květin bratru náčelníku J. Rostočilovi a našemu cvičiteli bratru A. Kremlovi. Podány byly bratrem V. J. Vlasákem, který děkoval bratru cvičiteli A. Kremlovi jménem jednoty za jeho píli a námahu, že vycvičil veterány tak, by mohli zase po tak dlouhém čase veřejně vystoupiti před obecnstvem.

Že po ukončení veřejného cvičení byla pořádána taneční zábava, nemusím podotýkat, a také se vydařila znamenitě. Mladí i staří Sokolové i Sokolky a vůbec každý jednotlivec, který se naší zábavy účastnil, bavil se výtečně. Toho důkaz ten, že o 4. hodině ranní bylo v kole plno veselých tváří bavícího se obecnstva. Na tuto zábavu nezapomene žádný, kdo se jí účastnil. Jménem II. čtyř (veteránů) naší jednoty vzdávám díky všem, kteří se naší zábavy účastnili a očekávám, že při našem druhém vystoupení budou svou návštěvu opakovat a tím zároveň sokolský účel podporovat.

Bylo to zde v Chicagu od veteránů první vystoupení, ale ne p o s l e d n í. Přeju si, by přišlo k povšimnutí toto naše vystoupení u jiných sborů a by pozvedli paže ti staří, kteří jen trochu mohou a cvičili i zároveň pořádali veřejná cvičení na svou pěst. Jen tak nabudou mladí cvičenci chuti k dalšímu cvičení, když vidí, jak staří se nutí, a my máme dřepět, toť hanba pro nás! To si každý rozvážlivý mladý cvičenec musí pomyslet. Tak jen s chutí, staří Sokolové, dejte něco o sobě vědět, a později ukážem, jaký výsledek z toho bude. Vždyť příklad máme nyní u nás: od našeho vystoupení jsou nyní mladí cvičenci čilejší ve cvičení a hustěji cvičeni od nich jest navštěvováno. Tak jen s chutí do toho, hoši, a zapějte si „hurá, jen chutě do skoku“ a tak potom nás národ uzná za pravé Sokoliky. — Na zdar!

Alois Sršeň.

*O sokolském dorostu z řad řemeslnictva uveřejňuje Frant. Mašek v Nár. Listech pěkný článek, jehož některá místa hódí se výborně i na naše sokolské poměry v Americe. Píše: Vše sokolská znamená tolik, jako tělesná a z části i mravní vychování a šlechtění všeho národa česko-slovanského. Tělesná a mravní zdatnost všech členů národa našeho jest náš cíl. Nuže plněme úkol vytknutý, plněme jej v celém jeho rozsahu i pokud dorostu našeho se týká. Vždyť tím velice vydatně přispíváme též k zdárnému rozvoji jednot našich. — Získáme-li do těloevičen dorost, tedy připoutáme jej k ušlechtilým snahám sokolským a zajistíme si řádnou naději členstva cvičícího, které pro vše sokolskou bude míti více porozumění a více lásky, poněvadž dřívě již po sokolsku bylo vychováno. Členstvo toto bude k výcviku též nadějnější, ježto tělo jeho bude, alych tak řekl, předem propracováno. — Těloevikem přispěje se dorostu k rozmnožení a zachování síly, k získání obratnosti a úhlednosti v pohybech a tím i ku zvelebení řemesel vůbec. Jest věru s podivením, že valná čásť řemeslníků nepochopila dosud velký význam cvičení tělesných pro zdárný vývoj těla i zdraví užňáv; a přece i jim z toho vychází mnohonásobný užitek bez jich vlastního přičinění. Nelze věru ani nalézti pravého výrazu pro ty mistry a ta společenstva, která zamítají žádosti jednot sokolských, aby učňové do cvičení byli posíláni —

bezplatně. Zajisté že mimo tělesný rozvoj i duševní pokrok při dorostu sokolském jest znatelný; vždyť již sám dokonalý vývoj těla na povahu blahodárný má vliv. Doznání mnohých mistrů, že učňové, kteří cvičili v sokolském dorostu, jsou daleko lepší v každém ohledu, než ostatní, nejlépe slova ta potvrzuje. Mimo to nalézá učeň v tělocvičně ušlechtilou zábavu v kruhu přátel svých. Zkrátka lze oprávněně říci, že význam cvičení tělesných pro učně jest ještě větší a důležitější, než pro jinocy od 18 roků. Nutno ovšem výchově jich věnovati se s opravdovostí a s láskou a neomeziti se pouze na cvičení v družstvech. Ke cvičení jich ustanoven buď sborem cvičitelským cvičitel zkušený, jenž dovede vlastnostmi svými imponovati a na vřímavou mysl působiti. — Budiž zřízena, pokud možno, zvláštní knihovna pro dorost aneb aspoň vhodné knihy z členské knihovny buďtež jemu půjčovány. — Buďtež s učni pořádné výlety a vycházky na místa památná, aneb do podniků průmyslových atd., spojené vždy s poutavým výkladem. — Buďtež pro ně v tělocvičně konány vhodné přednášky o věcech sokolských, z dějin, z oboru vynálezů i o tom, čím mládež lze poučiti a povzbuditi. To zaříditi lze nejlépe tak, že týdně aspoň čtvrt hodiny při cvičení věnuje se předčítání vhodných článků aneb přednášce.

D. N.

Příjem a vydání N. J. S. od 1. srpna do 31. října 1897.

Příjem.

Příspěvky:

Abie, T. J. S. Karel Jonáš	\$ 6.00
Baltimore, Sokol Jednota Blesk	25.10
Bohemia, T. J. S. Bohemia	3.80
Brooklyn, Tělocvičná Jednota Sokol	4.30
Bruno, T. J. S. Žižka	8.40
Cleveland, Sokol Cleveland	14.80
Detroit, T. J. S. Budivoj	9.10
Podlípny	6.00
East Islip, Těl. Jed. Sokol	3.20
Filadelfia, Sokol Jednota Slovan	10.60
Humboldt, T. J. Sokol Komenský	2.80
Chicago: Plzeňský Sokol	50.00
Sokol Chicago	40.60
Sokol Slovanská Lípa	123.50
Klatovský Sokol	16.20
Sokol Tábor	11.40
Sokol Vlasť	14.82
Linwood, T. J. Sokol	4.90
L. I. City, T. J. S. Fuegner	18.90
Milligan, Tělocvičná Jednota Sokol	15.40
New York,	94.70
Omaha,	13.20
Plattsmouth,	8.40
St. Louis,	50.00
St. Paul, Česko Am. Jed. Sokol	13.30
Wilson, Kansas, T. J. S. Jonáš zápisné	10.00
	\$580.02
Úroky ze \$300 v bondech za II. a III.	6.00
Za prodané knihy	2.10
Poloviční výtěžek ze župních závodů v L. I. City	83.56
Za ohlášky v Sok. Am. atd.	29.92
Úhrnem	\$701.60
Hotovost z předešlého čtvrtletí	744.30
Úhrnem	1445.90

Úhrnem

Hotovost z předešlého čtvrtletí

Úhrnem

Vydání.

Pojištění movitého jmění N. J. S.	\$ 8.55
Tiskopisy	1.25
Služné jednatele a pokladníka	27.50
Poštovné a podobné	1.75
Příspěvky na denní školy tělocvičné	100.00
Tiskopisy k župním závodům, soudci a počtáři v L. I. City	117.80
Tisk a výprava, služné pořadatele Sok. Am.	356.60
Úhrnem	\$613.45

Příjem \$1445.90
Vydání 613.45

Hotovost na příští čtvrtletí... \$832.45

Příjem a vydání N. J. S. od 1. září do 31. října 1897.

Příjem.

8. září, Sokol Vlasť v Chicagu doplatek na I. '97	\$ 3.42
za II. '97	11.40
Sokol Žižka v Bruno spláči za II. '97	1.60
11. Sokol Slovanská Lípa v Chicagu za III. '96	43.00
za IV. '96	40.50
na I. '97	40.00
F. Lier za ohlášky z New Yorku	4.50
za 1 číslo Sokola Amerického	.05
15. Tělocvičná Jednota Sokol v Linwood za III. '97	4.90
17. A. Kreml v Chicagu na 1 Základové tělocviku	1.10
Sokol Komenský v Humboldt za III. '97	2.80
Sokol Fuegner v Long Island City odvádí poloviční výtěžek ze závodů župy Východní	83.56
22. Sokol Tábor v Chicagu na I. '97	11.40
25. Sokol Karel Jonáš v Abie za III. '97	4.50
přeplatek na IV. '97	2.10
26. Sokol Fuegner v Long Island City za III. '97	18.90
27. Tělocvičná Jednota Sokol v Brooklynu za I. '97	4.30
2. října, Sokol Bohemia v Bohemii na III. '97	3.80
4. Sokol Cleveland v Clevelandu na I. '97	14.80
Úroky za III. '97 z bondů	3.00
Sokol Jednota Blesk v Baltimoru za III. '97	25.10
6. T. J. S. Jonáš ve Wilson, Kansas, zápisné	10.00
19. Tělocvičná Jednota Sokol v East Islipu za III. '97	3.20
20. v Omaze za III. '97	13.20
22. Sokol Chicago v Chicagu za III. '97	18.70
26. Sokol Podlípny v Detroitu doplatek na III. '96	6.00
Sokol v Plattsmouthu za III. '97	7.40
přeplatek na IV. '97	1.00
29. Sokol Jednota Slovan ve Filadelfii za III. '97	10.60

Úhrnem \$394.83

Hotovost z měsíce srpna..... 800.67

Úhrnem \$1195.50

Vydání.

15. září, Pořadatel Sokola Amerického za září	\$20.00
F. Lierovi za 200 závodních pravidel pro L. I. City a Chicago	2.00
21. F. Lierovi za 3400 výtisků Sok. Am. pro září s výpravou a známkami	98.85
Soudečm: 9 z New Yorku, L. I. City, Brookyna a Morrisanie po \$5	45.00
F. Lierovi	3.00
A. Pittermanovi z Newarku	6.60
A. Primusovi z Baltimoru	18.20
3 počtářům po \$5	15.00
4. října, Služné jednatele a pokladníka za III. '97	27.50
19. F. Lierovi za 3400 výtisků Sokola Am. pro říjen s výpravou a známkami	98.90
Těmuž za soudcovské a počtářské listiny do L. I. City a Chicaga	28.00

Úhrnem \$363.05

Příjem \$1195.50

Vydání 363.05

Hotovost na příští měsíc... \$832.45 a sice:

v bondech \$339.00

na bance a u pokl. 493.45

Dohromady \$832.45

Jos. Říha, jed.

Členové novi a vyloučení.

Z T. J. Sokol v Little Ferry, N. J., vyloučení byli pro neplacení příspěvků Josef Formánek, Jan Dvořák, Frant. Kotlaba, Václav Ryšavý a Václav Štika.

Václav Tůma, taj.

Do Klatovského Sokola v Chicagu navrzeni byli: Václav Sajdl, Jan Švec a Václav Bečvář. Vyloučení pro neplacení příspěvků: Alois Mašek, Bohuslav Stoklasa, Jindřich Hofman, Josef Franěk, Josef Šolle, B. K. Šimonek, Frant. Čapek, Alois Beneš, Josef Petrželka, Jan Šimandl, Josef Voráč, Fr. Veselík, Josef Šimandl a Václav Zoubek. Odstoupili: Václav Minařík ml., Antonín Brousek, Frant. Němec, Václav Minařík st., Edward Hodoval, Vojtěch Rezek, Jiří Řezanka, Václav Řezáč, Frant. Čada, Josef Šimeček a Frant. Bicek.

Ant. L. Stejskal, taj.

Ze Sokola Cleveland vyloučen byl pro neplacení Václav Čada.

Do Sokola „Čech“ v Clevelandu přijati Jan Freedle, Theo. B. Melzer a Rudolf Hauzer.

Ze Sokola Slovan ve Filadelfii vyloučení pro neplacení Josef Zelený, Václav Nedbal a Antonín Neubert.

L. A. Fischel, jed.

Z Těl. Jed. Sokol v Newarku vyloučen pro neplacení Václav Skala.

V. Ptáček, jed.

Laciného koně

koupí Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J., je-li po ruce u blízké některé jednoty. Nabídky na adresu: Jos. Kučera, Little Ferry, N. J.

Bratři Sokolové, sestry Sokolky

a ctění příznivci naši!

Zkušenosti poučily nás, že k dosažení cíle Sokolstvu vytknutého, duševnímu vzdělání našemu musí se věnovati více pozornosti! Sokol musí býti nejen svalů mocných a těla zdravého, ale též ducha mohutného, nad jiné povzneseného, ano, duch musí právě tak jako tělo živen býti.

K skutečnění toho obral si odbor náš za účel zříditi v nové Sokolovně řádnou knihovnu, která by byla nám všem zdrojem k zušlechtnění a povznesení ducha, občerstvením myslí a příjemným útlukem četby milovných přátel našich.

Počínajice s uskutečněním předsevzatého úkolu, žádáme Vás bratři, Vás milé sestry a ctění příznivci, byste všemožně snahy naše podpořili a kdo z Vás nějakou užitečnou knihu vlastní, kteráž pro něj snad další ceny nemá, a u již již mnohokrát přečetl a tak snad někde zapomenuta leží, byste nám ji laskavě věnovali, čímž bude knihovna naše o jednu knihu bohatší, kterou pak s oblibou čísti budou sta jiných přátel našich, kteří podobnou posud nebyli četli.

Obzvláště pak milé mládeži dostane se pramene poučení, zušlechtnění, četbou dobrých knih, kteréž jim ochotně zapůjčovány budou.

Těšice se v hojnou sbírku kněh pro knihovnu naši, žádáme snažně o přičeň všech přátel pro účel tak dobrý.

Jména dárců a kněh darovaných bude výbor v časopisu našem uveřejňovati.

Knihy mohou býti zaslány do Sokolovny, 420—424 E. 71st St. Sběrací výbor pro knihovnu T. J. Sokol v New Yorku:

Karel Hrbek,

J. O. Základník.

Jeviště

krásně zařízené má na prodej Těl. Jed. Sokol Svornost v Morrisani. Blíží podá jednatel sborn.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU: Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha jed., 434 E. 58th St. Fr. Lier tajemník, 410 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodíl, Jan Pavlík, Ant. Jahoda, Fr. Chrástíl. Náč. A. Tesař, 1312 First Ave., New York, podnáč. J. Pavlík.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: starosta J. Beníšek, jed. A. Voříšek, 338 E. 71st St. pokladníci V. Hampl, Ferd. Martyny, A. Heida, náč. Fr. Zborník E. Islip, L. I. N. Y., místonáč. F. Martyny N. Y., F. Vančura L. I. City. SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. J. Hájek, 1917 Ashland Av. T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. Fr. Hroch, 457 Rodney St. F. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Ant. Majer, 248 Crescent St. S. J. Svornost, Morrisania N. Y. F. Chrástíl 1929 Vanderbilt Av. Tremont T. J. SOK. Newark, Al. Vlasak, 280 Hundrton St. F. J. SOKOL New York; taj. Jos. Kuchař, 414 E. 71st St. T. J. SOKOL Westfield, Mass. Vinča Březina, 38 Cross St. SOK. JED. SLOVAN, Philadelphia Pa., L. A. Fischel, 1721 Alder St. T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., Jos. F. Thuma, jed. T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., Fr. Tůma, taj. T. J. SOKOL, Little Ferry, N. J., Vác. Tůma, P. O. Box 11

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: před. A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. Šebek, 1407 So. 4th St., pokl. John Mathouser, další čl. výboru Rud. Havelka a Vác. Raba, Omaha. náčelník Dr. J. Pecival, Prague, Neb., podnáčelníci Franta Filip, Boh. Ninger. T. J. SOKOL ŽÍŽKA, Bruno, Neb.; taj. Frank Zelený. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; A. M. Zahofík, 2nd Ave. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. J. Prucha T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Karel Dočekal. T. J. SOKOL Omaha; taj. B. W. Burtoš, 1418 Rear, Popleton Ave. T. J. S. ČESKÝ LÉV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. Plattsmouth, Neb., Emil Ptáček, tajemník. F. J. S. Milligan, Neb., Frant. Hrdý, jed. T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247.

F. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. J. Hofman, 373—21st St. So. T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. Jan Dvořák, 820 Geyer Ave. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan H. Brt T. J. S. JIRÍ PODEBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. Kotouč, jr. T. J. SOKOL, Weston, Neb., taj. Alois Bilan. T. J. SOKOL, Prague, Neb., Ant. Vašina, zap. T. J. SOKOL, Abie, Neb., V. J. Uřídil.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výb.: Před. J. Zahofík, taj. a jed. H. Vrba 621 Chestnut St.; pokl. Vác. Straka; další členové výboru F. Moudrý a V. Simandl, Jos. Štibr, náčelník, cor. Broadway & Smith Ave., Cleveland, O.; podnáčelníci J. Zahofík a A. Jedlička. SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. Fr. Vondráček, 79 Petrie St. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., Ed. E. Mráz, 56 Iona St. SOKOL CLEVELAND, taj. Frank Skala, 158 Croton St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich. J. C. Tobias 71 Home B'k Bldg T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; E. Novák, 409 Dragoon Av. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 715 N. 7th St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; K. Jiran, 530—12th St. T. J. S. MLADŮČECH, Racine, Wis. Jiří Mach, care of „Slavie“. Č. A. JED. SOK., St. Paul, Minn., E. F. Sklenář, 418 Superior St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výbor: Náč. Anton Haler, 703 Alport St.; místonáč. Václav Lukeš, 963 W. 18th Pl. a Al. Jirsa, 504 Hermitage Ave.; pokl. Jan Roztočil, 205 Augusta St.; taj. Vác. Vinický, 649 W. 17th St. KLATOVSKY SOKOL, Chicago; taj. Ant. L. Stejskal 970 W. 19th St. PLZ. SOK. Chic.; B. V. Nejedlý, 1328 W. 20th St. Schůze 2. a 4. ponděli SOKOL CHICAGO, Chic. jed. V. Baloun, 963 Washtenan. SOKOL SLOVANSKA LÍPACHICAGO, Jind. Hájek, 133W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Jos. Kutlík, 764 Milwaukee Ave. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 515 W. 21st St. T. J. S. TABOŘ, Chicago, Ill., jed. Jan Vrástíl, 1528 So. 41 Court. T. J. S. VLAST, Chicago, Ill., Fr. Novák, 220—25th Pl.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amerie. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 434 E. 58th St., New York. Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zaslány pořadateli.